

Kurskod: SKDK11

Termin: Vårterminen 2026

Handledare: Dr. Howard Nothhaft

Examinator: Maria Månsson

När drönare blir kris

En kvalitativ dokumentanalys av kriskommunikation från danska och svenska myndigheter under drönarkrisen i Danmark 2025

LAURA JUKIC & THEO MAUVAIS

Lunds universitet
Institutionen för kommunikation
Examensarbete för kandidatexamen

Förord

Vi vill rikta ett stort tack till vår handledare Howard Nothhaft för hans ovärderliga engagemang, vägledning, uppmuntran och tillit genom hela skrivprocessen. Vidare vill vi tacka våra kurskamrater för deras värdefulla konstruktiva kritik vid kamratgranskningen. Vi framför även ett stort tack till Institutionen för Kommunikation vid Lunds Universitet för tre lärorika år.

Båda författare har till lika delar bidragit till examensarbetets utförande.

Laura Jukic och Theo Mauvais

Lund, 22 Maj 2026

Abstract

This study examines and compares how Danish and Swedish authorities strategically construct crisis communication in relation to the Danish drone crisis in 2025. The study takes its starting point in a knowledge gap regarding how public authorities communicate strategically when addressing uncertainty and security-related threats. More specifically, the study aims to examine how crisis communication from Danish and Swedish authorities was designed in relation to the crisis, and what potential similarities and differences can be identified.

The study is based on a qualitative document analysis, applied to a specific case. The material consists of publicly available documents from the authorities' respective websites published during the crisis. The focus of the analysis is dictated by the theoretical framework, consisting of perspectives on framing, sensemaking, resilience and the SCARF-model's dimensions certainty and autonomy. Furthermore five codes are applied in the analysis: *uncertainty, authority, public guidance, reassurance, threat and risk framing*.

The findings show that both Danish and Swedish authorities used crisis communication strategically to create understanding regarding drones and uncertainty, however it was expressed differently. Danish communication was shaped by an acute crisis, whereas Swedish communication was shaped by a preventive and regulatory approach.

The study concludes that crisis communication from Danish and Swedish authorities during the drone crisis in Denmark 2025 has similar purposes in terms of creating comprehensibility, security and appealing to action, but that the communication is strategically designed in different ways.

Keywords: crisis communication, authorities, drones, Denmark, Sweden, framing, sensemaking, resilience

Sammanfattning

Denna studie undersöker och jämför hur danska och svenska myndigheter strategiskt konstruerar kriskommunikation i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. Studien görs med utgångspunkt i en kunskapslucka gällande hur myndigheter kommunicerar strategiskt när de hanterar osäkerhet och säkerhetsrelaterade hot. Studien syftar specifikt till att undersöka hur kriskommunikation från danska och svenska myndigheter utformades i relation till krisen, och vilka potentiella likheter och skillnader som kan identifieras.

Studien är baserad på en kvalitativ dokumentanalys, tillämpad på ett specifikt fall. Materialet består av offentligt tillgängliga dokument från myndigheternas respektive webbplatser som publicerades under krisen. Analysens fokus dikteras av det teoretiska ramverket, bestående av perspektiv på framing, sensemaking, resiliens och SCARF-modellens dimensioner, certainty och autonomy. Vidare tillämpas fem koder i analysen: osäkerhet, auktoritet, offentlig vägledning, trygghet, hot- och riskgestaltning.

Resultaten visar att både danska och svenska myndigheter använde kriskommunikation strategiskt för att skapa förståelse kring drönare och osäkerhet, men det uttrycktes olika. Dansk kommunikation formades av en akut kris, medan svensk kommunikation formades av ett förebyggande och reglerande tillvägagångssätt.

Studien drar slutsatsen att kriskommunikation från danska och svenska myndigheter under drönarkrisen i Danmark 2025 har liknande syften när det gäller att skapa begriplighet, trygghet och uppmäna till handling, men att kommunikationen är strategiskt utformad på olika sätt.

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
1.1 Bakgrund	5
1.2 Forskningsproblem	7
1.2.1 Avgränsningar	7
1.3 Syfte och studiens bidrag	8
1.4 Forskningsfrågor	8
2. Tidigare forskning	9
2.1 Offentlig kriskommunikation	9
2.2 Meningsskapande	10
2.3 Kriskommunikation och osäkerhet	10
3. Teoretiskt ramverk	12
3.1 Framing	12
3.2 Meningsskapande	13
3.3 Resiliens och kriskommunikation	15
3.4 SCARF: Certainty och autonomy	17
3.5 Teoretisk anknytning	18
4. Metod	20
4.1 Vetenskapligt förhållningssätt	20
4.2 Forskningsdesign: kvalitativ fallstudie	20
4.3 Empiri och urval	21
4.3.1 Danskt material	21
4.3.2 Svenskt material	22
4.4 Analysmetod: kvalitativ dokumentanalys	23
4.4.1 Kodschema	23
4.5 Forskningskvalitet	24
4.6 Etiska aspekter	25
4.7 Metodologiska reflektioner och kritik	25
5. Analys	27
5.1 Kriskommunikation från danska myndigheter	27
5.2 Kriskommunikation från svenska myndigheter	35
5.3 Jämförelse av den danska och svenska kriskommunikationen	40
6. Diskussion	43
7. Slutsats	45
8. Referenslista	46

1. Inledning

Kriskommunikation är ett växande och viktigt forskningsområde inom strategisk kommunikation. Forskning har visat att kriskommunikation kan förstås som en strategisk process genom vilken organisationer arbetar för att skydda eller återbygga förtroende, legitimitet och goda intressentrelationer under eller efter en kris (Frandsen & Johansen, 2017). Tidigare studier är i stor utsträckning centrerade kring responsstrategier, budskapsformulering och ansvarstillskrivning vid kriser och förändringar inom privata företag. Medarbetare inom offentlig sektor arbetar dock i en kontext präglad av demokratiska krav, samhällsansvar, säkerhetshot och unikt behov av samverkan mellan aktörer (Liu, et al., 2007). Kriskommunikation i offentlig sektor behöver därför förstås utifrån sitt specifika kommunikationslandskap (Liu et al., 2007). I krissituationer använder myndigheter huvudsakligen kommunikation i syfte att skapa begriplighet, trygghet och handlingsförmåga (Maitlis & Sonenshein, 2010).

Moderna studier av kriskommunikation visar att krissituationer ofta karaktäriseras av att flera olika aktörer försöker skapa ordning och handlingsförmåga i situationer som präglas av brist på information och snabb förändring (Wolbers, 2022). Kommunikation är centralt för att påverka hur en krissituation uppfattas och strategierna bakom detta kan förstås genom teoretiska ramverk som sensemaking och framing (Olsson, 2014). I samtidens digitaliserade kommunikationslandskap har myndigheters externa kommunikation blivit avgörande i kriser av samhällsrelevans. Digitala kanaler utgör viktiga arenor där myndigheter kan kommunicera information, kontroll och handlingsråd (Koivula et al., 2026).

1.1 Bakgrund

Den 22 september 2025 observerades obehöriga drönare i danskt luftrum. Incidenten kopplades både i myndighetskommunikation och i nyhetsmedia till det faktum att Danmark skulle agera värd för ett EU-toppmöte från och med den 29 september. Incidenten resulterade i avstängda flygplatser, omfattande polisinsatser och höjd säkerhetsberedskap. Situationen präglades av osäkerhet kring avsikt, omfattning, ansvar och säkerhetsrisk (Københavns Politi, 2025).

Under följande dagar utvecklades läget till en krishanteringssituation. Den 23 och 24 september samrådde flertalet danska myndigheter genom den nationella operativa staben

(NOST) med målet att skapa gemensam förståelse av situationen och samordna arbetet (Rigspolitiet, 2025). Nordjyllands Politi rapporterade därefter om ytterligare oidentifierade drönare över Aalborgs flygplats den 25 september (Nordjyllands Politi, 2025a). Händelsen ledde till hög polisnärvaro på platsen, att luftrummet kring flygplatsen temporärt stängdes, att en utredning inleddes och att allmänheten uppmanades att kontakta polisen med potentiellt relevant information. Senare samma natt meddelade polisen att insatsen var avslutad, men att efterforskningen fortsatte och tydliggjorde vad som var känt samt vilken information som ännu saknades (Nordjyllands Politi, 2025b).

Den 25 september 2025 publicerades även ett tal från Danmarks statsminister Mette Frederiksen både i video- och textform i flera nyhetsmedier (Statsministeriet, 2025). I talet beskrev Frederiksen händelserna som hybrida angrepp och placerade därmed de oidentifierade drönarna i ett narrativ av större samhällelig, politisk och säkerhetskritisk karaktär. Det skulle kunna argumenteras för att Frederiksens uttalande konkretiserar att en kris råder.

Ytterligare en central del av krisens händelseförlopp skedde den 28 september när Transportministeriet på sin webbsida publicerade en nyhet om ett förbud mot all civil flygning av drönare i danskt luftrum (Transportministeriet, 2025). Förbudet trädde i kraft parallellt med EU-toppmötet mellan 29 september och 3 oktober 2025. I kommunikationen betonas det att beslutet om förbudet tagits på grund av ett ökat behov av säkerhet och polisiära resurser, vilket enligt Transportministeriet kunde uppfyllas genom att minska risken att civila och fientliga drönare förväxlas med varandra.

Krisen drabbade Danmark akut och direkt. Händelserna fick dock även relevans för Sverige som nationell kontext. Vid översikt av svensk myndighetskommunikation om drönare under samma period framgår det att situationen i Danmark ledde till en markant förändring i kommunikationen. Mot denna bakgrund är en komparativ studie av drönarrelaterad kommunikation från danska och svenska myndigheter analytiskt relevant för att kontextualisera hur kriskommunikation potentiellt anpassas strategiskt beroende på situationens karaktär. Den danska kontexten för kriskommunikation definieras i denna studie som akut med en hög grad av osäkerhet medan den svenska kontexten förstås som icke-akut men präglad av ett ökat behov av förebyggande och beredskapsinriktad kriskommunikation om drönare till följd av krisen i grannlandet.

1.2 Forskningsproblem

Kriskommunikation är avgörande för att skapa förtroende, orientering och handlingsförmåga i situationer präglade av osäkerhet och brist på information (Manfredi-Sánchez & Smith, 2023). Forskning har bidragit med flertalet modeller för hur organisationer och myndigheter kan kommunicera i händelse av kris. Däremot finns det fortfarande begränsad kunskap om hur extern myndighetskommunikation utformas och bedrivs strategiskt i praktiken för att hantera osäkerhet, signalera auktoritet, rama in förståelsen av krisen och ge allmänheten handlingsråd.

Myndighetskommunikationen under drönarkrisen i Danmark 2025 utgör ett relevant forskningsområde eftersom den ger inblick i hur offentliga aktörer utövar extern kommunikation i ett pågående säkerhetskritiskt läge. En jämförelse mellan dansk och svensk kommunikation i samband med krisen kan bidra med fördjupad förståelse för hur extern myndighetskommunikation fungerar som en meningsskapande och trygghetsskapande praktik i gränslandet mellan akut krishantering och förebyggande beredskapskommunikation.

Studien tar därmed sin utgångspunkt i diskrepansen mellan vad som är känt om kriskommunikation som strategisk och meningsskapande process och vad som fortfarande är outforskat när det gäller hur extern myndighetskommunikation faktiskt utformas i praktiken vid säkerhetsrelaterade och drönarbaserade hot. Genom att undersöka och jämföra dansk och svensk myndighetskommunikation i relation till drönarkrisen 2025 synliggör studien hur denna utformas strategiskt under olika kommunikationsförutsättningar. Forskningsproblemet handlar således om hur extern kommunikation används strategiskt för att hantera osäkerhet, signalera auktoritet, rama in förståelsen av krisen och ge handlingsråd i olika nationella och kommunikativa kontexter.

1.2.1 Avgränsningar

Studien avgränsas till att undersöka offentligt tillgänglig kommunikation i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. Studiens empiri är centrerad kring myndighetskommunikation från danska och svenska aktörer. Fokus ligger därmed inte på interna beslutsprocesser eller effekten av kriskommunikationen på målgruppen, utan skillnaden mellan akuta och förebyggande omständigheter.

1.3 Syfte och studiens bidrag

Syftet med studien är att undersöka och jämföra hur extern myndighetskommunikation i Danmark och Sverige utformades i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. Studiens värde ligger därför i att den inte enbart undersöker vad myndigheter kommunicerar om drönarrelaterade hot, utan även hur kommunikationen strategiskt utformas för att hantera osäkerhet, signalera auktoritet, rama in förståelsen av krisen och ge allmänheten handlingsråd. Den djupgående analysen av detta kommer att göras genom ett huvudsakligt fokus på osäkerhet, auktoritet, handlingsråd, trygghetsskapande, samt hot- och riskgestaltning.

1.4 Forskningsfrågor

- 1. Hur utformas dansk och svensk extern myndighetskommunikation strategiskt i relation till drönarkrisen i Danmark 2025?*
- 2. Vilka likheter och skillnader kan identifieras mellan dansk och svensk kriskommunikation från myndigheter om drönarrelaterade hot och vad kan skillnaderna potentiellt bero på?*

2. Tidigare forskning

I följande avsnitt presenteras tidigare forskning som ligger till grund för studiens syfte.

2.1 Offentlig kriskommunikation

Tidigare forskning visar att man inte längre kan förstå krissituationer som isolerade händelser, utan att offentlig kriskommunikation behöver sättas i relation till ett samhälle där kriser bör ses som återkommande permanenta tillstånd. Strategisk kommunikation har blivit allt viktigare i hantering av olika typer av kriser, framförallt då offentliga aktörer verkar i ett mediasamhälle där digitalisering och medialisering är centralt (Manfredi-Sánchez & Smith, 2023). Kovács et al. (2024) betonar att sociala medier är ett värdefullt verktyg för extern myndighetskommunikation som möjliggör snabb återkoppling och räckvidd. Studien redogör även för hur extern myndighetskommunikation vid kris i dagens medielandskap till stor del formas av budskapsutformning, svar på allmänhetens kommunikation samt kanalval.

Zhang et al. (2020) redogör för att organisationer bör kommunicera instruktioner och handlingsråd om hur intressenter kan skydda sig själva fysiskt och finansiellt så fort en kris har inträffat. Parallellt bör de även kommunicera “anpassningsinformation” med korrigerad och kompletterande information samt signalera omtanke och sympati. Författarna betonar även att det är viktigt att skilja mellan instruerande information och internaliserande information som används av organisationer i ett senare skede av kriser för att hantera rykte och uppfattning.

Fortsättningsvis betonar Manfredi-Sánchez & Smith (2023) att offentlig kriskommunikation inte enbart handlar om informationsspridning, utan även att skapa mening, upprätthålla legitimitet och återställa förtroende. Likväl beskriver Svenbro och Wester (2023) att meningsskapande och förtroendeskapande i offentlig kriskommunikation är nära sammanlänkad med legitimitet och tillit. De menar att kriskommunikation inte enbart handlar om att informera om den pågående situationen, utan att man behöver legitimera beslut, åtgärder och myndigheternas rätt att utöva allmänt inflytande. Svenbro och Wester (2023) argumenterar för att olika legitimitet-dimensioner samverkar i dagens kommunikation, men att den pragmatiska legitimiteten är av stor relevans för myndigheters kapacitet att motivera handlingsuppsatningar hos allmänheten, med hänvisning till fakta och kunskap. Vidare visar Scully och Shaw (2022) att om kriskommunikation ska kunna förstås som

effektiv så är den beroende av tillit från andra, men att den inte går att skapa utifrån en universell mall för kommunikation. Istället argumenterar de för att kriskommunikation är kontextberoende och relationsbunden, och behöver förstås på så sätt. Utöver det argumenterar Scully och Shaw (2022) för att tydlighet, empati, ärlighet, samordning och vetenskaplig förankring är centralt för demokratiska institutioner för att kunna stärka allmänhetens förtroende.

2.2 Meningsskapande

Inom forskning om kriskommunikation lyfts meningsskapande ofta fram som en central process för myndigheter och organisationer för att förstå hur aktörer orienterar sig i situationer som är präglade av förändring och osäkerhet.

Olsson (2014) betonar att forskning på kriskommunikation fortfarande behöver flytta sitt huvudsakliga fokus från legitimitet, imagehantering, skuld och organisationers rykte till en större bredd av ändamål som innefattar mer meningsskapande. Olsson (2014) redogör för att kriskommunikation i offentlig sektor i stor utsträckning används för att stärka målgruppers meningsskapande, självständighet, samordning och därigenom kapacitet att effektivt hantera krissituationer.

Vidare betonar Wolbers (2022) att meningsskapande i krishantering inte enbart sker inom enskilda grupper, utan ofta är distribuerat mellan flera olika arbetslag och beslutsnivåer som samtidigt försöker skapa förståelse utifrån begränsad och varierande information. Skilda lägesbilder av samma händelseförlopp finns utspridda i hela krishanteringsstrukturen, vilket kan bidra till att vissa aktörer fastnar i en dominerande tolkning trots att ny och motsäggande information fanns tillgänglig. Wolbers (2022) betonar att kvaliteten i detta distribuerade meningsskapande påverkas av flera faktorer, däribland graden av ömsesidigt beroende mellan aktörer, närheten till den operativa händelseutvecklingen, hierarkiska strukturer samt vilka perspektiv som upplevs sannolika. Meningsskapande i kris handlar alltså inte bara om att tolka en situation, utan även om hur denna tolkning cirkulerar mellan olika aktörer och nivåer.

2.3 Kriskommunikation och osäkerhet

Tidigare forskning inom kriskommunikation och säkerhet lyfter fram transparens som en central förutsättning för myndigheters kriskommunikation. Forskning kännetecknar situationer som är präglade av snabba förändringar och begränsad kunskap som osäkra

tillstånd för allmänheten. Ragnarsson et al. (2025) argumenterar för att osäkerhet inte bör undanröjas inom kriskommunikation, utan att myndigheter ska öppet hantera osäkerhet samt erkänna att en situation är osäker. Fortsättningsvis betonar de att kommunikationen under osäkra förhållanden kräver tydlighet, konsekvens och öppenhet kring vad som är känt i stunden, vad som fortfarande är oklart, vad som styr de beslut som tas och vilka tillvägagångssätt man anammar. De understryker även vikten av att inte tona ned på situationen då man riskerar att förlora trovärdigheten.

Vidare skriver Palau-Sampio och López-García (2022) att den osäkerhet, ur ett kommunikationsperspektiv, som förekommer vid krissituationer behöver förstås i relation till de digitala forum där kommunikationen förekommer. De menar att för att man ska kunna förstå sig på en kris behöver man vara medveten om att det finns många olika aktörer samtidigt, snabb budskapsspridning samt svårigheter att hitta ursprungliga källor. Därmed blir effektiv kriskommunikation essentiell för myndigheter i situationer där osäkerhet och oro förekommer.

3. Teoretiskt ramverk

I följande avsnitt presenteras det teoretiska ramverk som ligger till grund för studiens analys. Ramverket kombinerar perspektiv på meningsskapande, framing, resiliens och SCARF-dimensioner. Dessa perspektiv är utvalda för att bidra till analys och jämförelse av hur kriskommunikation från danska och svenska myndigheter utformas strategiskt i relation till drönarkrisen i Danmark 2025.

3.1 Framing

Framing innebär enligt Entman (1993) att göra specifikt utvalda aspekter av en subjektiv och social verklighet mer framträdande i kommunikation. Genom denna process kan kommunikation utformas strategiskt för att främja att en målgrupp med större sannolikhet gör en specifik tolkning och anammar en viss uppfattning av den upplevda verkligheten (Entman, 1993). Detta kan förstås som en process som aktivt strukturerar och påverkar den upplevda verkligheten genom betoningar, urval och språklig konstruktion. Framing kan identifieras och förstås både genom vad som inkluderas i kommunikationen och vad som tonas ned eller utelämnas (Entman, 1993). Framing kan bedrivas genom kommunikation för att påverka målgrupper att acceptera en viss orsaksförklaring, problemdefinition, lösningsrekommendation eller moralisk bedömning (Entman, 1993). De fyra ovanstående aspekterna av framing benämns som funktioner och är alla centrala för hur en fråga eller händelse gestaltas.

Problemdefinition syftar på hur en fråga eller ett fenomen i den upplevda verkligheten gestaltas som problematiskt och vilka konsekvenser som betonas. Genom denna funktion konstrueras grunden till den eftersträlvade förståelsen av vad en situation handlar om (Entman, 1993). Ett fenomen kan ramas in som problematiskt på flera olika sätt genom betoning på specifika aspekter. Vilken typ av problemdefinition som görs kan ha betydande implikationer för målgruppens förhållningssätt till verkligheten.

Orsaksförklaring avser hur och vart uppmärksamhet dras gällande problemets drivande faktorer, källa och bakgrund (Entman, 1993). En kommunikationstext kan innefatta tydligt uttalade orsaker men även mer subtilt gestalta en specifik orsak som mer trovärdig och sannolik genom kontextualisering, ordval eller associationer (Entman, 1993). Både framhävande och utlämnande av orsaker kan användas för att påverka mottagarens förståelse

av vem eller vad som ansvarar för ett problem och vilka orsaker som ligger bakom dess uppkomst (Entman, 1993).

Funktionen moralisk bedömning avser att frames ofta används för att tillskriva specifika värderingar till problem, ansvariga aktörer och orsaker (Entman, 1993). Liksom för orsaksförklaring kan den moraliska bedömningen gestaltas uttalat genom specifika värdeord men även göras mer subtilt och indirekt. Hur dessa värderingar konstrueras i kommunikationen påverkar mottagarens tolkning och förståelse av en situation eller frågas betydelse samt vilka reaktioner som upplevs befogade och rimliga (Entman, 1993).

Lösningsrekommendationer rör hur framing kan användas för att främja, legitimera eller antyda att vissa handlingar bör göras och är optimala lösningar på problemet (Entman, 1993). Institutionella åtgärder, sanktioner, regleringar och konkreta handlingsråd är exempel på olika lösningsrekommendationer som genom framing kan gestaltas som optimala. Vidare kan avsaknad av lösningsrekommendationer förstås som kommunikationsaspekter som signalerar osäkerhet och svårighet att kontrollera problemet (Entman, 1993).

En viktig aspekt av framing-teorin är att frames fungerar genom framträdande eller så kallad salience (Entman, 1993). Kärnan av framing som process är att specifika delar av verkligheten görs subjektivt viktiga för mottagaren genom att kommunikationen utformas för att dessa ska vara mer framträdande. Framträdande kan skapas på flera olika sätt, bland annat kan formulering, placering, upprepning, betoning och associationer användas för att gestalta vissa aspekter som speciellt viktiga och relevanta att uppmärksamma (Entman, 1993).

När en fråga eller händelse är möjlig att förstå på många olika sätt och när viss information saknas eller är otillgänglig kan framing vara avgörande för mottagares uppfattning. En frame kan i dessa fall förstås som ett tolkningsschema som leder mottagaren i processen att skapa sammanhang och strukturera information. Det bör betonas att det inte går att vara säker på att mottagare passivt accepterar den inramning som kommuniceras, däremot kan framing användas för att utforma kommunikation på ett sätt som gör vissa tolkningar mer eller mindre sannolika (Entman, 1993).

3.2 Meningsskapande

Meningsskapande kan förstås som en process inom vilken aktörer försöker förstå specifika omständigheter och händelser som skiljer sig från tidigare etablerade tolkningsramar och förväntningar (Maitlis & Sonenshein, 2010). Meningsskapande-perspektivet bidrar med

förståelse för hur organisationer och människor ägnar sig åt meningsskapande för att hantera och förstå föränderliga, tvetydiga eller oväntade situationer (Maitlis & Sonenshein, 2010). En central utgångspunkt i teorin är att mening inte finns inneboende och färdigt i en situation eller händelse, utan skapas genom en process av tolkning, kommunikation och handling (Maitlis & Sonenshein, 2010).

Krissituationer är ett relevant exempel på kontexter där meningsskapande är av stor vikt eftersom dessa ofta präglas av att etablerade förklaringar och rutiner inte längre är tillämpbara eller tillräckliga för att förstå och förhålla sig till omständigheterna (Maitlis & Sonenshein, 2010). Kriser resulterar ofta i upplevelser av tolkningssvårighet och osäkerhet kring handlingsvägar (Maitlis & Sonenshein, 2010). I relation till sådana upplevelser uppstår ett behov av meningsskapande i syfte att bilda en förståelse av vad som hänt, varför det inträffade och vad som kommer att hända framöver (Maitlis & Sonenshein, 2010). Denna process sker ofta under tidspress och med begränsad information, vilket gör meningsskapande både nödvändigt och komplicerat.

Vidare, är en viktig aspekt av meningsskapandets sociala karaktär. Meningsskapande sker genom interaktion mellan flera individer, organisationer och olika kommunikationsformer (Maitlis & Sonenshein, 2010). Rapporter, samtal, uttalanden och beslut är exempel på kommunikationsformen som genom meningsskapande kan skapa gemensamma tolkningar av situationers betydelse. Språk är ytterligare en central del av meningsskapande eftersom det är genom detta som den meningsskapande kategoriseringen och förklaringen skapas. Det bör även klargöras att meningsskapande är en handlingsorienterad process. Det slutliga målet med meningsskapande är i de allra flesta fall att förståelsen och begripligheten ska leda till förbättrade handlingsmöjligheter (Maitlis & Sonenshein, 2010). Individer anpassar sitt beteende utifrån meningen som skapas men samtidigt påverkar handlingarna själva hur situationen förstås (Maitlis & Sonenshein, 2010).

Vidare, är känslor en viktig aspekt av meningsskapande (Maitlis & Sonenshein, 2010). Olika känslomässiga tillstånd eller reaktioner kan antingen möjliggöra eller försvåra meningsskapande (Maitlis & Sonenshein, 2010). Kriser ger i många fall upphov till starka känslor som osäkerhet, rädsla, oro eller ilska. Denna typ av känslor påverkar hur individer förhåller sig till och tolkar information. På grund av den kopplingen till känslor bör meningsskapande inte förstås som en fullt rationell process, utan istället en social sådan med medföljande kognitiva och emotionella faktorer (Maitlis & Sonenshein, 2010).

Individer och organisationer ägnar sig åt meningsskapande på olika vis beroende på vilket ansvar de upplever sig ha, vilka de är och vilka förväntningar de har på sig, därav är

även identitet centralt inom meningsskapande (Maitlis & Sonenshein, 2010). Förståelse av den egna rollen och personen påverkar hur människor förhåller sig till och tolkar en kris (Maitlis & Sonenshein, 2010).

3.3 Resiliens och kriskommunikation

Begreppet resiliens behandlar hur olika aktörer, individer och organisationer skapar förmåga att anpassa sig till förändring, hantera störningar och återhämta sig vid olika stadier av krisers händelseförlopp (Heide & Svingstedt, 2023). Resiliens kan förstås som en organisatorisk och kommunikativ förmåga att anpassa sig till och lära sig av situationer i syfte att utveckla handlingsberedskap inför framtida kriser eller störningar. Resiliensbegreppet är centrerat kring förebyggande, långsiktigt och stärkande arbete för samhällen och organisationers förutsättningar att hantera osäkerhet inför potentiella framtida krissituationer (Heide & Svingstedt, 2023). Begreppet används ofta i nära koppling till kriskommunikation och kan förstås som en del av denna kommunikationspraktik med ett huvudsakligen förebyggande förhållningssätt.

Kriskommunikation kan förstås som den kommunikation organisationer och offentliga aktörer bedriver för att hantera situationer präglade av osäkerhet, risk, förändring och potentiell skada. Kommunikation i sådana situationer handlar inte enbart om att förmedla information, utan också om att skapa orientering, begriplighet och handlingsmöjligheter för olika målgrupper. Kriskommunikation kan förstås som en del av organisationers strategiska kommunikation, där budskap inte bara reagerar på omvärlden utan också bidrar till att forma hur situationen uppfattas och hanteras (Lewis, 2019).

Vidare betonar Heide och Svingstedt (2023) att resiliens i hög grad är en kommunikativ process. Hur individer och aktörer förstår och uppfattar sina roller, bedömer risker samt utvecklar resiliens är beroende av kommunikation. Kommunikation är ett viktigt verktyg för att organisationer ska kunna göra uppfattningar om hot, möjligheter och handlingsvägar gemensamma. Resiliens handlar därför i stor utsträckning om att skapa samordning, förståelse och förmåga att anpassa sig och agera när situationer förändras. Strukturella aspekter som planering, etablering av rutiner och att utveckla system är en stor del av resiliensarbetet men kommunikation är nödvändigt för att dessa ska fungera (Heide & Svingstedt, 2023).

Resiliens är, som redogjordes ovan, centrerat kring förebyggande arbete, lärande och anpassning. En stor andel av forskning på krishantering utgår från ett reaktivt perspektiv

centrerat kring hur organisationer arbetar för att svara på en kris och återhämta sig när den redan inträffat. Resiliens bidrar därför med perspektiv på att förebyggande arbete är lika avgörande för effektiv kriskommunikation (Heide & Svingstedt, 2023).

Betoningen på lärande som en viktig del av resiliens grundas i att organisationer och samhällen behöver utveckla förmågan att upptäcka svaga signaler om potentiella kriser, analysera tidigare händelser och anpassa sin verksamhet utifrån slutsatserna (Heide & Svingstedt, 2023). Resiliens går inte ut på att undvika kriser utan att öka individuell och organisatorisk förmåga att hantera dessa innan de äger rum (Heide & Svingstedt, 2023). Eftersom lärande kräver samordning, gemensamma praktiker och förståelser är kommunikation nödvändigt för effektivt resiliensarbete (Heide & Svingstedt, 2023).

Vidare, bör kriser ur ett resiliensperspektiv inte förstås som isolerade händelser utan som en återkommande del av ett samhälle med ökande föränderlighet och osäkerhet (Heide & Svingstedt, 2023). Beredskap och resiliens är därav ett kontinuerligt arbete inom vilket kommunikation kan användas för att tydliggöra förväntningar, normalisera förebyggande arbete och skapa en gemensam övertygelse om att kriser och risker blir lättare att hantera genom lärande, samordning och förberedelse (Heide & Svingstedt, 2023).

Det bör understrykas att handlingsberedskap är en viktig del av resiliensarbete eftersom möjlighet att agera produktivt i krissituationer kräver förståelse av vilka handlingar som är relevanta, möjliga och legitima (Heide & Svingstedt, 2023). Kommunikation kan utformas och bedrivas i förebyggande syfte för att översätta komplexa omständigheter till tydliga handlingsramar (Heide & Svingstedt, 2023). Att göra kunskap om ansvar, regler, rutiner och möjliga handlingsvägar gemensamt ökar organisationens och individers förmåga att agera under hela krisförloppet (Heide & Svingstedt, 2023).

Heide och Svingstedt (2023) betonar att resiliensarbete till stor del är relationsorienterat och görs genom samordning och kommunikationsprocesser som innefattar en mångfald av aktörer. Författarna understryker att en alltför individualiserande förståelse av begreppet är riskabel eftersom resiliensarbete och krisberedskap i hög grad är en fråga om kollektiva och organisatoriska förutsättningar (Heide & Svingstedt, 2023). Ett kommunikativt resiliensperspektiv innefattar kunskap och medvetenhet om både individuell handlingsförmåga och de organisatoriska strukturer som möjliggör sådan handling (Heide & Svingstedt, 2023).

3.4 SCARF: Certainty and autonomy

David Rock utvecklade SCARF-modellen som ett ramverk för att beskriva och förstå hur sociala omständigheter påverkar människors psykologiska upplevelser av belöning och hot (Rock, 2008). Modellen är uppdelad i fem dimensioner: status, certainty, autonomy, relatedness och fairness (Rock, 2008). Dimensionerna är centrerade kring olika sociala behov och hur dessa påverkar individers uppfattningar och reaktioner under olika omständigheter som exempelvis förlust av kontroll, osäkerhet och förändrade handlingsmöjligheter (Rock, 2008). För denna studie är enbart dimensionerna certainty och autonomy av betydande relevans eftersom de i högre grad rör mänskliga behov av kontroll, förutsägbarhet och handlingsutrymme under osäkerhet (Rock, 2008).

Enligt Rock (2008) leder osäkerhet till negativa psykologiska reaktioner eftersom människohjärnan agerar betydligt mer effektivt när det är möjligt att förutse händelser och mönster. Certainty handlar därför om kognitiv klarhet och förutsebarhet (Rock, 2008). Komplexa, otydliga och oförutsägbara situationer utlöser psykologiska reaktioner kopplade till hot som påverkar människors beteende (Rock, 2008). Det är svårt att helt eliminera problem och risker, att skapa säkerhet går därför i stor utsträckning ut på att skapa strukturer som gör det lättare för människor att förstå en osäker situation och förvänta sig hur den kommer att utvecklas (Rock, 2008). Denna typ av förutsägbarhet kan skapas genom kommunikation som bidrar med struktur, tydlighet och ordning (Rock, 2008). Information och kommunikation som genomsyras av återkommande mönster, tydlig struktur, konkreta instruktioner och kategorier kan göra att en situation upplevs som mindre hotfull och skapa förutsägbarhet hos mottagaren (Rock, 2008). Därav är certainty nära sammanlänkat med pedagogik och begriplighet. Desto tydligare situationens ramar, regler och risker kommuniceras, desto mer kontroll, säkerhet och förutsägbarhet upplever mottagaren (Rock, 2008). Modellen beskriver på ett psykologiskt plan hur ovannämnda positiva upplevelser är nödvändiga för att människor ska kunna agera produktivt och effektivt i osäkra och föränderliga situationer (Rock, 2008).

Dimensionen autonomy beskrivs som individens upplevelse av möjlighet att påverka sin egen situation samt att agera och ta beslut inom de rådande ramarna (Rock, 2008). Autonomy kan därför förstås som psykologiska upplevelser av handlingsutrymme och självbestämmande (Rock, 2008). Om en människa upplever att dennes handlingsutrymme kraftigt begränsas kan en hotrespons utlösas vilket har en negativ inverkan på förmågan att hantera situationen och agera produktivt (Rock, 2008). Om en människa, i kontrast, upplever

goda möjligheter till självbestämmande, bidragande och handlingsutrymme skapas en upplevelse av delaktighet och kontroll som främjar positivt beteende (Rock, 2008).

Det bör betonas att autonomy inte innebär total frihet (Rock, 2008). Det avgörande är att människor upplever sig ha en viss nivå av meningsfullt handlingsutrymme inom ett socialt eller organisatoriskt sammanhangs vedertagna begränsningar, regler, normer och institutionella ramar (Rock, 2008). Detta kan göras genom kommunikation som utformas för att skapa begriplighet och ge mottagare tydliga roller, handlingsvägar eller instruktioner (Rock, 2008). Även om situationen i sig är osäker kan kommunikation som inte är passiviserande utan istället skapar upplevelser av kontroll samt tydliggör handlingsvägar främja autonomi.

3.5 Teoretisk anknytning

Teorierna och perspektiven som presenterats ovan används i denna studie som ett samlat ramverk för att analysera hur kriskommunikation från danska och svenska myndigheter utformas strategiskt i relation till drönarkrisen 2025. Särskilt analytiskt fokus läggs på hur kommunikationen utformas och används för att skapa förståelse, hantera osäkerhet, signalera auktoritet och möjliggöra handling samt hur detta potentiellt skiljer sig åt beroende på ett akut kontra förebyggande krisläge.

Framing används i huvudsak för att identifiera och analysera hur myndigheterna genom språk, betoningar och urval i kommunikationen potentiellt främjar specifika tolkningar av krisen, händelseförloppet och drönare som fenomen. Framing bidrar med förståelse för hur myndigheterna gestaltar problem, orsaker, ansvar, värderingar och lösningar. Teorin appliceras även för att analysera hot- och riskgestaltning, signalering av auktoritet samt handlingsråd i kommunikationen.

Meningsskapande används för att analysera hur myndigheterna kommunicerar för att skapa mening och begriplighet i en situation präglad av mångtydighet, osäkerhet och begränsad information. Meningsskapande appliceras på det danska materialet i huvudsakligt syfte att analysera hur osäkerhet hanteras i relation till potentiell förlust av auktoritet samt hur kommunikationen utformas för att vara trygghetsskapande. Applicerat på det svenska materialet bidrar meningsskapande i huvudsak med teoretiska ramar för analys av hur myndigheter skapar mening kring risker med drönare i relation till krisen i Danmark ur en mer förebyggande utgångspunkt.

Vidare appliceras resiliensperspektivet främst i syfte att möjliggöra en mer

djupgående analys av förebyggande kriskommunikation. Perspektivet är av särskilt relevans för att studera hur kommunikation kan utformas och bedrivas för att främja lärande och handlingsberedskap i relation till potentiella framtida kriser. Resiliensbegreppet kan dock även bidra med förståelse för inslag av samordning, lärande och handlingsberedskap i mer akut kriskommunikation.

Begreppen certainty och autonomy från SCARF-modellen appliceras som ett kompletterande perspektiv i syfte att analysera hur kommunikationens utformning potentiellt påverkar mottagarnas upplevelser av förutsägbarhet, kontroll och handlingsutrymme. Certainty bidrar med perspektiv på hur myndigheterna kommunicerar för att skapa tydlighet kring vad som är känt och okänt, vilka regler och omständigheter som råder samt vilka åtgärder som kommer att vidtas. Autonomy används för att analysera kommunikationens påverkan på mottagarens upplevelse av sin roll och sitt handlingsutrymme i krisen, specifikt i relation till handlingsråd och instruktioner.

4. Metod

I följande avsnitt presenteras de metoder som står till grund för genomförandet av studien.

4.1 Vetenskapligt förhållningssätt

För att uppnå studiens syfte och besvara frågeställningen har en kvalitativ metod applicerats. Kärnan i kvalitativ forskning ligger i att närma sig empiriskt material där det naturligt existerar i ett försök att få kunskap om sociala fenomen på olika sätt. Grupper eller enskilda personers erfarenheter, olika typer av dokument samt kommunikation och interaktioner är vanliga material för denna typ av forskning (Flick, 2018). Perspektivet och filosofin bakom kvalitativ metodologi är socialkonstruktionistisk. Flick (2018) påpekar vidare att med detta perspektiv strävar forskare efter att få en förståelse för hur människor subjektivt konstruerar sina upplevelser av världen genom meningsskapande processer. Dessa processer kan dekonstrueras och analyseras genom olika kvalitativa metoder, vars produkt sedan kan ge insikter som, genom teoretiska modeller, kan leda till förståelse för olika sociala frågor (Flick, 2018).

För studien anammas en abduktiv ansats, vilket innebär att analysen har utvecklats genom att växla mellan empiriskt material och teoretiska perspektiv. Utifrån ett abduktivt förhållningssätt styr inte enbart förutbestämda teorier och materialet, utan teorier om kriskommunikation och meningsskapande har använts för att tolka de mönster som förekommer i materialet. Samtidigt har det empiriska materialet format urvalet av relevanta teoretiska begrepp för analysen. Detta för att få mer kunskap om hur ett socialt fenomen kan förstås och förklaras (Kennedy, 2018).

4.2 Forskningsdesign: kvalitativ fallstudie

Studien utformas som en kvalitativ fallstudie av extern kriskommunikation från danska och svenska myndigheter i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. Fallstudier används ofta inom strategisk kommunikation för att skapa en djupare förståelse för komplexa kommunikativa perspektiv. Heide och Simonsson (2014) betonar att fallstudier används för att skapa trovärdighet, kontextualisering och analytisk förståelse. Därmed möjliggörs en kontextnära analys av händelsen och hur olika kommunikativa förutsättningar speglas.

Utifrån fallet riktas särskilt fokus mot hur händelsen aktualiseras av olika former av kriskommunikation. Den danska empirin förstås i studien utifrån ett akut krisläge, medan den svenska empirin förstås som förebyggande och beredskapinriktad. Genom att avgränsa studien till det specifika fallet blir det möjligt att analysera hur kriskommunikation formas på olika sätt baserat på kontext. Detta ger därmed möjligheten att jämföra hur myndigheter kommunicerar om samma hot, men utifrån olika förutsättningar.

4.3 Empiri och urval

Studiens empiri består av extern myndighetskommunikation från svenska och danska myndigheter relaterad till drönarincidenterna i Danmark under hösten 2025. Materialet har samlats in från myndigheters officiella webbplatser som återger myndighetsuttalanden och kommunikativa åtgärder under händelseförloppet. Studien fokuserar på offentligt tillgängliga texter som på olika sätt behandlar *drönare, säkerhet, reglering, risk och krishantering*.

Urvalet har gjorts strategiskt utifrån studiens syfte att undersöka hur extern myndighetskommunikation utformas i relation till drönarrelaterade hot, med särskilt fokus på *osäkerhet, auktoritet, handlingsråd, trygghetsskapande och hot-/riskgestaltning* (Schreier, 2012).

Urvalet omfattar publikationer från perioden 28 juli 2025 till 4 december 2025, samt en webbsida vars publiceringsår är okänt men som senast uppdaterades 23 mars 2026. Tidsavgränsningen är relevant eftersom den fångar både ett förebyggande och beredskapsinriktat skede i svensk myndighetskommunikation samt ett akut och operativt krisskede i den danska kommunikationen. Detta möjliggör en analytiskt relevant jämförelse mellan olika former av extern myndighetskommunikation relaterad till drönarhot och säkerhetsfrågor.

4.3.1 Danskt material

Det danska materialet utgör studiens huvudsakliga kriskommunikativa kärna och består av extern kommunikation publicerad mellan den 24 och 28 september 2025. Materialet består av uppdateringar och uttalanden från Rigspolitiet, Københavns Politi, Nordjyllands Politi, Statsministeriet och Transportministeriet.

- Københavns Politi - "*Orientering om efterforskning af hændelse med uidentificerede droner over Københavns Lufthavn*", publicerad 24 september 2025.

- Nordjyllands Politi - *“Droner observeret over Aalborg Lufthavn”*, publicerad 25 september 2025.
- Nordjyllands Politi - *“Indsats mod uidentificerede droner over Aalborg Lufthavn afsluttet”* publicerad 25 september 2025.
- Rigspolitiet - *“NOST’en er i operationsberedskab grundet de seneste dages droneaktivitet”*, publicerad 25 september 2025.
- Statsministeriet - *“Statsministerens tale om hybride angreb”*, publicerad 25 september 2025.
- Transportministeriet - *“Lufttrummet lukkes for al civil droneflyvning”*, publicerad 28 september 2025.

Den danska kommunikationen, återgiven från danska myndigheter under perioden 24-28 september 2025, är relaterad till:

- obehöriga drönarobservationer,
- flygstörningar och tillfälliga avspärningar,
- säkerhetsåtgärder inför EU-toppmötet i Köpenhamn,
- samt polisens och myndigheternas bedömningar av säkerhetsläget.

Det danska materialet är särskilt relevant eftersom kommunikationen publicerades under ett pågående och osäkert händelseförlopp med omfattande polisiär och säkerhetsrelaterad aktivitet.

4.3.2 Svenskt material

Det svenska materialet består huvudsakligen av extern myndighetskommunikation från Polismyndigheten och Transportstyrelsen. Materialet består av publikationer och uttalanden från:

- Polismyndigheten - *“Flyger du drönare? Ha koll på reglerna!”*, publicerad 28 juli 2025.
- Polismyndigheten - *“Myndighetssamverkan C-UAS”*, u.å.
- Transportstyrelsen - *“Nu skärps reglerna för drönare”*, publicerad 4 december 2025.
- Transportstyrelsen - *“Drönarflygguiden”*, senast uppdaterad 23 mars 2026.

Publikationerna från Transportstyrelsen och Polismyndigheten publicerade under hösten 2025 är relaterade till:

- regler för drönanvändning,
- säkerhets- och tillståndsfrågor,
- flygsäkerhet,
- samt vägledande information riktad till allmänheten och drönanoperatörer.

Det svenska materialet valdes eftersom det möjliggör en jämförelse mellan kommunikation publicerad under ett akut händelseförlopp och kommunikation med ett mer vägledande och regulatoriskt fokus.

4.4 Analysmetod: kvalitativ dokumentanalys

Studiens empiri kommer att analyseras utifrån en kvalitativ dokumentanalys, med en komparativ ansats. Ansatsen tar sin utgångspunkt i en jämförelse mellan den danska och svenska empirin. Schreier (2012) beskriver kvalitativ dokumentanalys som ett sätt för att systematiskt kunna beskriva betydelsen i kvalitativ empiri utifrån kategorier i ett kodschema.

Vidare argumenterar Schreier (2012) för att metoden är särskilt användbar när empirin kräver tolkning av utvalda aspekter av materialet. I studiens fall innebär detta att empirin analyseras utifrån förbestämda kategorier.

Analysen genomförs i fyra steg:

- Först läses empirin översiktligt för att skapa förståelse, i relation till att få kontext för händelseförloppet.
- Därefter kodas materialet.
- Nästa steg är att jämföra den danska och svenska empirin.
- Slutligen tolkas resultaten i relation till studiens teoretiska ramverk.

4.4.1 Kodschema

För att systematisera analysen har ett kodschema skapats. Schemat har skapats med studiens syfte, frågeställningar och det teoretiska ramverket som analytisk utgångspunkt.

Vidare är det avsett som ett analytiskt verktyg för att systematiskt analysera och identifiera mönster i den danska och svenska empirin. De huvudsakliga koderna är: *osäkerhet, auktoritet, handlingsråd, trygghetsskapande och hot-/riskgestaltning*.

Vidare görs kodningsprocessen även abduktivt, vilket innebär att den baseras på studiens teoretiska ramverk och mönster från empirin. Detta görs genom både a priori- och in vivo-kodning. A priori-kodning innebär att man tar avstamp i teorin, medan in vivo-kodning innebär att kategorier formats utifrån mönster i empirin (Eksell & Thelander, 2014).

Kodkategori	Definition
Osäkerhet	Hur kommunikationen hanterar situationens oklarhet och brist på information
Auktoritet	Hur myndigheter visar på legitimitet och kontroll
Handlingsråd	Direkta eller indirekta instruktioner till allmänheten angående krisen
Trygghetsskapande	Hur myndigheterna kommunikativt arbetar för att minska oron
Hot-/riskgestaltning	Hur myndigheterna ramar in problemet

4.5 Forskningskvalitet

För att arbeta med studiens kvalitet används fyra erkända forskningskriterier: trovärdighet, överförbarhet, tillförlitlighet och bekräftelsebarhet (Heide & Simonsson, 2014).

Trovärdighet avser i vilken utsträckning studien ger en rimlig och välgrundad bild av det fenomen som undersöks (Heide & Simonsson, 2014). I denna studie har trovärdighet uppnåtts genom att urvalet av empiri har gjorts i syfte att vara representativt för båda nationella kontexter och att analysen hålls nära det empiriska materialet.

Överförbarhet avser i vilken utsträckning resultaten kan vara användbara och applicerbara i andra sammanhang (Heide & Simonsson, 2014). Det är inte möjligt att uppnå hög överförbarhet med denna typ av studie eftersom den är kvalitativ och har en väldigt avgränsad empiri. Även om studien inte syftar till statistisk generalisering kan den dock bidra med förståelse av kriskommunikation från myndigheter som potentiellt kan vara överförbar på liknande samhällskriser och kommunikationsinsatser.

Pålitlighet innebär att forskningsprocessen är tydlig, systematisk och möjlig att följa (Heide & Simonsson, 2014). Detta görs i studien genom att urval, kodningsschemat och analysen beskrivs, motiveras noggrant och transparent.

Slutligen handlar bekräftbarhet om att resultaten inte enbart utgår från forskarnas egna tolkningar utan att de är förankrade i materialet och tolkas genom teorin (Heide & Simonsson, 2014). Studiens bekräftbarhet har stärkts genom att analysprocessen utformats för att vara i enlighet med studiens teoretiska ramverk och kodningsschema. Även det faktum att interkodarreliabilitet har uppnåtts bidrar till att öka studiens bekräftbarhet.

4.6 Etiska aspekter

Trots att studien bygger på offentligt material som är tillgängligt för allmänheten är det fortfarande viktigt att ta hänsyn till etiska aspekter. Att materialet är offentligt betyder inte nödvändigtvis att det går att hantera utan reflektion, speciellt när det rör händelser av samhällsrelig betydelse som potentiellt skapar oro.

Det blir därför i högsta grad viktigt att materialet återges och analyseras på ett sätt som inte förvränger innehållets budskap eller tillskriver innehåll som inte förekommer i empirin. Dessutom finns det ett behov av att vara transparent i hur innehållet och auktoriteterna presenteras, för att säkerställa att läsaren är medveten om målen med denna studie och den potentiella effekten.

Ytterligare behöver författarnas roll i tolkningsprocessen övervägas. Genom reflexivitet och noggrann analys kan risken för ensidiga eller förutfattade tolkningar minska, vilket i sin tur stärker studiens trovärdighet. Men dessa etiska aspekter i åtanke kan studiens författare ge en rättvisande representation av materialet.

4.7 Metodologiska reflektioner och kritik

Studiens metod har valts i syfte att på ett kvalitativt och kontextnära vis studera hur kriskommunikation från danska och svenska myndigheter utformas strategiskt i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. En kvalitativ fallstudie har bedömts som relevant i syfte att analysera en specifik kriskontext samt kommunikation angående krisen från myndigheter i två olika nationella kontexter (Heide & Simonsson, 2014). Fallstudiedesignen kombinerad med kvalitativ dokumentanalys möjliggör för en tämligen djupgående studie av vad myndigheterna kommunicerar, hur kommunikationen utformas och potentiella kontextuella anledningar till detta. Studiens abduktiva ansats har gjort det möjligt att, på ett flexibelt sätt, växla mellan teori och empiri under processen (Kennedy, 2018). Det teoretiska ramverket har fungerat som stöd för analysen av betoning, auktoritet, trygghetsskapande, handlingsråd samt hot- och riskgestaltning i materialet. Samtidigt har empirin påverkat vilka aspekter i

kommunikationen som bedömts mest relevanta.

Metodvalet tillför dock vissa begränsningar. Eftersom studien bygger på ett strategiskt urval av empiri, bestående av offentlig kriskommunikation från myndigheter, kan det inte täcka all kommunikation från danska och svenska myndigheter. Urvalet täcker snarare vissa centrala delar gällande hur myndigheterna har kommunicerat kring drönarhotet i ett akut kontra förebyggande läge. Utöver det innebär urvalet att studien inte kan få svar på hur interna kommunikationsprocesser eller mottagarperspektiv har format krisen, vilket hade kunnat ge en mer nyanserad analys. Det kan påverka hur myndigheternas budskap framstår i analysen.

Ytterligare tillför studiens komparativa ansats begränsningar. Eftersom den danska empirin är insamlad från en nationell kontext som är direkt drabbad av krisen, medan den svenska kontexten inte är lika krisnära. Jämförelsen blir därför analytiskt intressant, med till viss del asymmetrisk. Därmed behöver empirin tolkas i relation till att kommunikation sker i olika faser av krisen och att det förekommer nationella skillnader. Studien gör inte anspråk på att avgöra vilket land vars kommunikation är optimal.

Forskarnas roll, framförallt i tolkningsprocessen, bör dock beaktas. Kvalitativ dokumentanalys som dessutom är komparativ innefattar en hög grad av tolkning, särskilt när analysen fokuserar på sociala och tämligen subjektiva aspekter av kommunikationen (Flick, 2018). Mot bakgrund av detta har kodschemat utformas i syfte att öka studiens systematik och transparens, det bör dock betonas att detta inte helt utesluter att delvis subjektiva tolkningar görs. För att ytterligare minska subjektiviteten i analysen och motverka bias har interbedömarreliabilitet säkerställts genom gemensam diskussion av kodningen och separat men parallell analys av empirin (Boyle & Schmierbach, 2019). Studiens resultat bör dock fortfarande förstås som analytiska tolkningar av avgränsad empiri och inte allmänt överförbara slutsatser om kriskommunikation från myndigheter vid säkerhetshot.

5. Analys

I följande avsnitt analyseras den danska och svenska empirin utifrån det teoretiska ramverket och kodschemat för att få en förståelse för kommunikationen. Därefter jämförs empirin utifrån studiens koder.

5.1 Kriskommunikation från danska myndigheter

Vid analys av det danska materialet framgår det att kommunikationen ramar in drönarna som ett påtagligt säkerhetshot som aktivt hanteras av flera myndigheter. I Københavns Politis nyhet *“Orientering om efterforskning af hændelse med uidentificerede droner over Københavns Lufthavn”* är kommunikationen präglad av akut kriskommunikation fokuserad på att hantera osäkerhet, signalera handlingskraft och skapa trygghet i en pågående krissituation (Københavns Politi, 2025).

Polisens kommunikation kan ses som ett försök att bevara legitimitet, auktoritet och förtroende i en situation där oron är hög och hotbilden ännu inte är fullt fastställd. Genom att betona att ett pågående underrättelsearbete pågår ramar polisen in sitt arbete som handlingskraftigt och signalerar auktoritet. Genom kommunikation informerar de allmänheten att de aktivt jobbar med krisen och signalerar transparens samt skapar förståelse för att de ännu inte fullt ut kan fastställa situationen. Genom att skriva *“foregår et intenst...”* och *“henblik på at klarlægge...”* visar Köpenhamnspolisen transparens eftersom de aktivt säger att de ännu inte fullt kan uttala sig om vems drönare situationen handlar om, men att de aktivt jobbar på att identifiera drönarna (Københavns Politi, 2025). Polisen hanterar därmed inte osäkerheten genom att dölja information, utan gör den begriplig vilket är en viktig del av effektiv kriskommunikation (Lewis, 2019).

Ur ett meningsskapande-perspektiv kan kommunikationen i detta dokument förstås som ett försök att skapa ordning och trygghet genom meningsskapande i en situation präglad av informationsbrist, oro och tvetydighet. Genom att kommunicera om händelsen som ett pågående utredningsarbete ramar polisen in drönarincidenterna på ett sätt främjar förståelsen av dem som ett potentiellt säkerhetshot. De betonar dock att detta säkerhetshot omhändertas av polismyndigheten. Utformningen av polisens kommunikation i detta dokument bidrar till att göra händelsen och dess kontext mer begriplig, eftersom den sätter krisen i en tolkningsram av nationell säkerhet och myndighetsansvar.

Samordning är även något som även präglar polisens kommunikation eftersom det i nyheten framställs att händelsen inte är något Köpenhamnspolisens hanterar på egen hand. Genom att betona att de aktivt samarbetar med andra aktörer, däribland PET, Försvarsmakten och andra nationella myndigheter, kan krishantering genom meningsskapande kommunikation mellan myndigheter identifieras. Genom att betona detta stärks även den kommunikativa inramningen av att myndigheterna tar ansvar för situationen och besvarar den genom alla tillgängliga resurser.

Väldigt tidigt i krisens skede, den 25 september 2025 kl. 01:05, publicerade Nordjyllands Politi nyheten "*Droner observeret over Aalborg Lufthavn*" (Nordjyllands Politi, 2025a). Utlåtandet inleds med information om att flertalet oidentifierade drönare observerats vid flygplatsen och att noga övervakning av situationen görs av polis på platsen. Polisen klargör vidare att de inte kan specificera antalet drönare och vilka modeller det rör sig om. Nordjyllands polischef Jesper Bøjgaard Madsen betonar även att alla relevanta myndigheter samarbetar i syfte att avveckla situationen och gripa de ansvariga. Vidare följer ett antal handlingsuppmaningar och instruerande kommunikation. Allmänheten uppmanas att ringa den danska polisen om de märker något misstänkt och hålla avstånd till området. Polisen är väldigt transparenta om att mycket information saknas om drönarnas syfte och aktören eller aktörerna bakom flygningen.

Under detta följer information om att flera flygplan har omdirigerats tillbaka till sin avgångsplats då Aalborgs luftrum har stängts, polisen betonar dock att passagerarna och boende i området inte är i fara. Ytterligare en handlingsuppmaning tillkommer därefter då allmänheten ombeds hålla avstånd från flygplatsen och respektera myndigheternas avspärningar och instruktioner. Nyheten avslutas sedan med att polisen klargör att det ännu inte finns information om hur situationen kommer att påverka flygtrafiken dagen efter och att resande bör hålla koll på flygbolagens kommunikationskanaler.

Denna kommunikation har en betydligt skarpare och mer operativ betoning än den från Köpenhamns polis som analyserats ovan. Osäkerheten identifieras som hög eftersom mycket viktig information saknas. Stark auktoritet signaleras genom betoning på hög polisnärvaro, noga övervakning av situationen, stort myndighetssamarbete, avsikter att gripa de ansvariga och få ner drönarna. Samordning signaleras även genom betoning på stort myndighetssamarbete. Detta kan även förstås som indirekt trygghetsskapande genom att påvisa god kontroll och övervakning av situationen. Mer direkt trygghetsskapande kan även identifieras i klargörandet att flygpassagerare och boende i området inte är i fara. Hotgestaltningen i kommunikationen är hög, händelsen ramas in som akut, pågående och

ingripandekrävande. Kriskommunikationen i denna del av materialet präglas av hög osäkerhet, hög risk och framförallt hög operativ auktoritet.

Vidare kan kommunikationen även förstås som ett försök från polismyndigheten att omvandla osäkerhet till handlingsmöjlighet. Polisen är transparent med att viktig information saknas men försöker samtidigt skapa en nivå av tydlighet hos mottagarna. Situationen ramas in genom betoning av tydliga handlingsvägar, åtgärder och roller. Relevanta myndigheter samarbetar, polisen är närvarande på platsen och övervakar, ansvariga ska gripas och allmänheten ges tydliga instruktioner. Detta kan även förstås ur ett meningsskapande perspektiv som att kommunikationen används för att skapa ordning och begriplighet rörande handlingsvägar trots att själva incidenten är svårtolkad.

Ur ett framingperspektiv kan detta förstås som att kommunikationen ramar in drönarna som en akut risk och ett potentiellt hot mot säkerheten. Det görs även tydligt att incidenten kräver omedelbart myndighetsingripande. Polisen kommunicerar dock tydligt att de inte avser spekulera kring syftet med drönarflygning eller vem som ligger bakom den. Hotgestaltningen bygger på betoning av konkreta konsekvenserna utan att dramatisera och kan därav anses göras med viss kommunikativ återhållsamhet.

Vidare kan SCARF-modellen bidra till ytterligare förståelse för hur kontroll och trygghet signaleras i kommunikationen. En stor del av nyheten utgörs av att polisen tydligt kommunicerar vad som är känt och vad som fortfarande är oklart, detta kan kopplas specifikt till dimensionen certainty (Rock, 2008). I ett akut läge är det svårt att skapa fullständig säkerhet men det är tydligt att polisen försöker skapa en viss nivå av förutsägbarhet genom att mottagaren tydligt informeras om vilka åtgärder som vidtas och hur situationen kommer att påverka området och flygtrafiken. Även dimensionen autonomy är relevant att applicera på materialet eftersom flera handlingsuppmaningar görs (Rock, 2008). Dessa uppmaningar kan förstås som ett sätt att kommunicera en viss nivå av ansvar till mottagarna och konkretisera deras roll i krishanteringen. Handlingsråden ger mottagarna ett begränsat men tydligt handlingsutrymme i en osäker situation som till stor del är beroende av myndigheternas arbete.

Det går dessutom att identifiera betoning på samordning i kommunikationen genom beskrivningen av att incidenten hanteras av flera myndigheter samtidigt. Polisen uppmanar resenärer att övervaka flygbolagens kommunikationskanaler och betonar nära samarbete med relevanta myndigheter. Kommunikationen skapar därigenom en inramning av krisen och krishanteringsarbetet som präglad av samordning. Polisen positionerar sig själv centralt i krishanteringen men belyser samtidigt att krishanteringen är beroende av flera andra aktörer.

Polisen kommunicerar medvetenhet om krissituationens osäkerhet och att hotet är allvarligt men betonar samtidigt att organiserad och samordnad hantering av situationen pågår. Detta skiljer sig från mer förebyggande och regelorienterad kriskommunikation, där trygghet ofta skapas genom kunskap, instruerande kommunikation och regler (Heide & Svingstedt, 2023). I denna kommunikation försöker polisen istället skapa trygghet genom att betona fysisk närvaro, aktivt utredningsarbete och samordning.

I nyheten *“Indsats mod uidentificerede droner over Aalborg Lufthavn afsluttet”*, publicerad den 25 september 2025 klockan 02:55 av Nordjyllands Politi, ramas drönarincidenten in som en akut situation och ett säkerhetshot som besvaras med utredningsarbete (Nordjyllands Politi, 2025b). Denna kommunikationsinsats kan i relation till den som analyserats ovan anses vara i linje med vad tidigare forskning visar är god kriskommunikation (Ragnarsson et al., 2025). Initial kommunikation av mer informerande karaktär görs i det mest akuta skedet av krisen men genom denna nyhet tillkommer meningsskapande kommunikation som klargör informationsbrister, skapar trygghet, tydlighet och påbörjar utvecklingen av en gemensam förståelse. En potentiellt lugnande och trygghetsskapande betoning går att identifiera redan i rubriken, där insatsen mot oidentificerade drönare över Aalborg flygplats beskrivs som avslutad. Polisens kommunikation kan i detta dokument förstås som ett försök att skapa trygghet genom att betona att situationen som tidigare definierades som akut nu är under kontroll, samt att en polisiär utredning aktivt pågår.

Genom att definiera polisinsatsen som avslutad och betona att utredningsarbete fortfarande pågår ramar polisen in förståelsen av sin egen roll i krisen som en handlingskraftig aktör med god kontroll av situationen. Detta kan även förstås som ett försök att signalera auktoritet. Vidare kan kriskommunikationen i dokumentet förstås som meningsskapande. Incidenten och hanteringsarbetet görs begripligt genom att beskrivas som en tydlig process av observation, insats, avslutning och efterföljande utredning. Polisen skapar genom att framhäva utredningsarbetet i kommunikationen och beskriva hur detta gjorts hittills samt kommer att fortsätta framöver en inramning av situationen som allvarlig men kontrollerad.

I kommunikationen kan även trygghetsskapande inramning identifieras genom betoning på medvetenhet och förståelse för målgruppens oro. Dokumentet innefattar ett uttalande från Jesper Bøjgaard i vilket han understryker att polisen har stor förståelse för att incidenten och specifikt polisens insatser kan ha skapat oro. Han nämner även diskussion på sociala medier och i nyhetsmedia som en förståelig anledning till oro. Efter detta följer en

tydligt trygghetsskapande bedömning från polisen. I kommunikationen betonas det att allmänheten kan känna sig helt trygg på området nu och att inga hinder för flygtrafiken kvarstår. Ytterligare försök till trygghetsskapande i kommunikationen kan förstås genom SCARF-modellens dimension förutsägbarhet. Polisen kommunicerar att de kommer dela all relevant kunskap med medborgare och kontinuerligt övervaka och bedöma säkerhetsrisken, samt utreda materialet noga. Detta kan anses skapa trygghet hos målgruppen genom förutsägbarhet angående polisens fortsatta arbete och kommunikation (Rock, 2008). Vidare kan betoning på konkreta framsteg i kommunikation förstås som en inramning av polisens arbete gjord i syfte att inge förtroende för myndighetens fortsatta arbete (Maitlis & Sonenshein, 2010). I relation till förutsägbarhet och framing kan kommunikationens utformning förstås som trygghetsskapande eftersom den tydliggör hur polisen avser arbeta med incidenten framöver och gör en förtroendeingivande förståelse av polisens arbete mer sannolik.

En aspekt av kommunikationen går även tydligt att förstå genom SCARF-modellens dimension autonomi. Polisen uppmanar återigen medborgare att ringa deras officiella telefonnummer 114 om de observerar något misstänkt eller har information som potentiellt är relevant för utredningen. Detta ger medborgarna en tydlig roll i utredningen och en viss grad av handlingsutrymme samt därav autonomi i relation till incidenten.

I dokumentet *“NOST’en er i operationsberedskab grundet de seneste dages droneaktivitet”*, publicerad 25 september 2025 av Rigspolitiet framgår det att flera myndigheter möttes nära inpå de initiala rapporterna om de oidentifierade drönarna (Rigspolitiet, 2025). Rigspolitiet kommunicerar att flertalet myndigheter samarbetade genom den nationella operativa staben, även kallad NOST, i syfte att komma fram till en gemensam situationsbild av krisen och säkerställa maximal samordning varandra emellan. Betoningarna i denna kommunikation skapar en institutionell och återhållsam inramning av myndigheternas krishantering. Orsaken till krisen definieras som allvarlig men kommunikationen är språkligt avskalad och återhållsam. Framhävandet av att NOST träder i kraft kan även förstås som en inramning som tillskriver hög auktoritet och samordning till polisen och andra myndigheters roll i krisen. Hotgestalningen förstås som subtil och implicit genom aktiveringen av NOST då inga uttalade beskrivningar eller definitioner kommuniceras. Inga handlingsråd innefattas i kommunikationen.

Flera aspekter av kommunikationens utformningar kan identifieras som meningsskapande. Polisen betonar ett fokus på samordning och kommunikation myndigheter emellan vilket kan förstås som meningsskapande i syfte utveckla en gemensam förståelse av

krisen. Kommunikationen går även att förstå som ett sätt att ge målgruppen en upplevelse av säkerhet och förutsägbarhet. Genom att understryka att myndigheterna samarbetar och har en meningsskapande dialog är chansen större att målgruppen har förtroende för att myndigheternas fortsatta arbete är en produkt av en gemensam förståelse av krisen och en samordnad lösningsinsats.

Vidare identifieras flera aspekter av kommunikationen som kan kopplas till resiliens och beredskap. Genom att betona organiserad samordning mellan myndigheter via NOST främjas en förståelse av att myndigheternas anpassningsförmåga till krisen är hög. Organiserat samarbete i syfte att skapa samförståelse och god handlingsförmåga i relation till den nuvarande situationen och krisens fortsatta utveckling identifieras som resiliensarbete (Heide & Svingstedt, 2023). Polisen betonar även att NOST förblir i informationsberedskap och att alla myndigheter noggrant bevakar situationen. Även om krisen redan är i ett akut skede kommunicerar betoningen av att NOST aktiverats och att organiserat samarbete sker mellan myndigheterna en hög grad av beredskap och resiliens inför krisens framtida utveckling.

Utöver polisens nyheter uttalade sig även Danmarks statsminister Mette Frederiksen om krisen i talet *“Statsministerens tale om hybride angreb”* (Statsministeriet, 2025). Genom flertalet betoningar och beskrivningar i talet ramas händelsen in som ett samhälleligt och nationellt hot mot säkerhet. Tidigt i talet beskriver Frederiksen händelsen som ett “hybride angreb” betonar att Danmark utsatts för en situation där drönarna negativt kan påverka kritisk infrastruktur samt militärt- och civilt försvar.

I kontrast till kommunikationen som analyserats ovan skapar Frederiksens tal en inramning av krisen som ett betydligt bredare och allvarligare säkerhetshot mot det danska samhället. Detta kan förstås ur ett framingperspektiv som att talet tydligt främjar en viss problemdefinition av krisen (Entman, 1993). Att benämna de oidentifierade drönarna som hybrida angrepp gör aspekter som osäkerhet, samhällssårbarhet och hot betydligt mer framträdande. Till skillnad från majoriteten av den tidigare kommunikationen om krisen som definierat drönarna som obehöriga farkoster i luftrummet, tillskrivs incidenten genom denna inramning större allvar och mer negativ potentiell avsikt. Detta kan förstås som mer framträdande hotgestaltning genom en tolkningsram som innefattar betoning på samhällshot, hybridkrigsföring och politisk motivering.

Även strategisk hantering av osäkerhet har identifierats i kommunikationens utformning. Frederiksen medger att det ännu är oklart vem som är ansvarig för de oidentifierade drönarna. Hon tydliggör även att myndigheterna och regeringen kommer att

offentliggöra så mycket information som möjligt, men betonar att information som kan vara användbar för potentiellt skadliga aktörer kommer att begränsas. Detta kan förstås som att kommunikationen är strategiskt utformad för att uppnå en balans mellan transparens och nödvändig sekretess. Kommunikationen undanhåller inte situationens osäkerhet utan snarare betonar den. Osäkerheten görs dock begriplig genom en inramning med betoning på att utelämnad information kan bero på ett behov av att upprätthålla nationell säkerhet.

Ur ett meningsskapande-perspektiv kan kommunikationen förstås som ett försök att skapa mening kring en komplex situation präglad av informationsbrist och osäkerhet. Den tydliga benämningen av incidenterna som hybrida angrepp skapar en kategorisering och tolkningsram som vägleder målgruppens egna meningsskapande kring situationen till en viss förståelse. Benämningarna och betoningarna i kommunikation kan förstås som meningsskapande i syfte att tydliggöra att Danmark står inför ett allvarligt hot mot nationell säkerhet samt ett försök att främja gemensam förståelse av krisens innebörd (Maitlis & Sonenshein, 2010).

Vidare kan kommunikationen förstås som ett försök att gestalta auktoritet. Att statsministern tydliggörs som avsändare inger auktoritet genom en betoning på politisk och nationell relevans. Att dessa aspekter framhävs bidrar till legitimering av att krisen ramas in som ett allvarligt hot mot säkerhet som bör hanteras på nationell nivå. Det kan även förstås som trygghetsskapande kommunikation eftersom inramningen främjar en förståelse av att krisen tas på allvar och uppmärksammas av politiska aktörer och inte enbart myndigheter.

Artikeln "*Luftrummet lukkes for al civil droneflyvning*", publicerad av Transportministeriet den 28 september 2025, inleds med information om att all civil flygning av drönare kommer att vara förbjuden mellan den 29 september och den 3 oktober (Transportministeriet, 2025). Både förbudet och kommunikationen om det kan förstås följd och konkretisering av den bredare hotgestaltningen som identifierades i Frederiksens tal. I kommunikationen betonas det att förbudet träder i kraft på grund av ett ökande behov resurser för säkerhetsställande av EU-toppmötet, vilket ramar in förståelsen av drönarförbudet som en säkerhetsåtgärd i direkt relation till en bredare hotbild.

I kommunikationen förklaras det att förbudet bidrar till att mer resurser kan läggas på mötet eftersom det minskar risken att civila och potentiellt fientliga drönare förväxlas. Detta kan förstås som en lösningsrekommendation som främjas genom praktisk och juridisk inramning av förbudet som en nödvändig säkerhetsåtgärd (Entman, 1993). Ur ett framingperspektiv kan kommunikationen även förstås som en problemdefiniering som förtydligar att förekomst av både civila och fientliga drönare utgör ett hot mot säkerheten på

EU-toppmötet men även nationell säkerhet. Därigenom främjar kommunikationen en inramning av förbudet som en lösning på myndigheternas ökade behov av goda arbetsförutsättningar vid EU-toppmötet.

Vidare betonas det i kommunikationen att beslutet om förbudet är taget i samråd mellan justitieministern, transportministern och försvarsministern. Betoningen på att förbudet inte träder i kraft på grund av en specifik myndighet utan är ett resultat av samråd med juridiska och politiska aktörer skapar en inramning av förbudet som en legitim säkerhetsåtgärd och signalerar auktoritet samt aktiv samordning på en samhällelig nivå. Detta kan förstås som en strategisk utformning av kommunikationen gjord i syfte att motivera och legitimera beslutet om drönarförbud och rama in det som en del av ett nationellt arbete för att hantera krisen. Ur ett resiliensperspektiv kan kommunikation som motiverar förbudet genom nationell relevans och samordning förstås som både ett försök att stärka myndigheter och andra aktörers resiliens mot potentiell motstridighet till åtgärden och ett uttryck för alla samrådande aktörers anpassningsförmåga i relation till krisen (Heide & Svingstedt, 2023).

Vidare kan inramningens förstärkande av auktoritet förstås som strategiskt utformad genom betoning av juridisk legitimitet. Förbudet leder till att civila drönarpiloters handlingsutrymme begränsas kraftigt vilket kan leda till motstridiga reaktioner (Rock, 2008). I kommunikationen ramas dock förbudet in som juridiskt motiverat genom justitieministerns roll i beslutet och dess enlighet med Danmarks luftfartslag.

I kommunikationen betonas kontinuerligt en icke-acceptans av samhälleliga störningar under EU-toppmötet. I dokumentet innefattas ett uttalande från transportministern Thomas Danielsen som beskriver drönarna som en allvarlig störning som riskerar att skapa osäkerhet i myndigheternas arbete och bedömningar. Detta skapar en inramning av förbudet som en logisk lösning som eliminerar missbedömningar och osäkerhet under omständigheter där alla drönare måste behandlas som potentiella hot.

Hotgestaltningen förstärks ytterligare genom ett uttalande från försvarsminister Troels Lund Poulsen. Det ökade behovet av optimala arbetsförhållanden för polisen och försvarsmakten i samband med EU-toppmötet betonas igen. I kommunikationen beskriver Poulsen även hur flera danska myndigheter arbetar intensivt och dygnet runt för att skydda både allmänheten och mötets gäster. Genom dessa betoningar kan kommunikationen förstås som trygghetsskapande och auktoritativ. Kommunikationen är därmed både trygghetsskapande och auktoritativ. Tryggheten skapas genom att myndigheterna framställs som aktiva, samordnade och närvarande, samtidigt som allvaret i situationen betonas. Ett efterföljande uttalande från justitieminister Peter Hummelgaards stärker samma inramning.

Han beskriver att polisen har gått i högre beredskap och att alla relevanta myndigheter behöver bidra med sina styrkor.

Kommunikationen kan i sin helhet förstås som ett strategiskt sammanlänkande av information, handlingsråd, auktoritet, legitimering och trygghetsskapande. Handlingsråden kommuniceras genomgående med en betoning på att all drönarflygning är förbjuden i samband med EU-toppmötet och inramas på ett legitimerande vis genom betoning på att det uppfyller ett ökat behov av myndighetsresurser och optimala arbetsförhållanden. Ytterligare motivering och legitimering av beslutet görs även genom gestaltning av samordning mellan justitieministern, transportministern och försvarsministern.

Artikeln avslutas med konkret information och förtydliganden. Det beskrivs att transportministern kan stänga antingen hela eller delar av luftrummet ifall detta bedöms som nödvändigt i syfte att säkerställa allmänhetens säkerhet eller om specifika omständigheter råder. Det betonas att konsekvenser som fängelse eller böter kan följa om förbudet inte respekteras. Detta bidrar till den auktoritativa och juridiskt förankrade inramningen av förbudet och aktörerna bakom det. Det förtydligas även att militära drönare, regionala och kommunala hälsorelaterade drönare samt statlig luftfart som exempelvis polisiära drönare inte innefattas i förbudet. Det delges även att det kommer att finnas möjligheter att skicka en ansökan till Trafikstyrelsen för undantag från förbudet för exempelvis kommersiella aktörer med akuta uppgifter av vilka samhället är beroende av.

Denna kommunikation skapar begriplighet och förutsägbarhet genom att tydliggöra hur förbudet kommer att tillämpas och vilka regler samt sanktioner som gäller. Betoningen av möjlighet till undantag skapar även viss grad av flexibilitet som kan förstås utifrån ett resiliensperspektiv med avseende på att åtgärden både begränsar risk och möjliggör fortsatt funktion för samhällsviktiga aktörer (Heide & Svingstedt, 2023).

5.2 Kriskommunikation från svenska myndigheter

I det svenska materialet är kommunikationen om drönare främst fokuserad på regleringar, säkerhet och beredskap. Den svenska myndighetskommunikationen präglas av en förebyggande och instruerande logik där drönare ramas in som en växande samhällsrisk som är hanterbar genom kunskap, regler, ansvarstagande och institutionell beredskap. På Transportstyrelsens huvudsida om drönare poängteras det att den som flyger obemannat luftfartyg behöver känna till vilka regler som finns och var det är tillåtet att flyga (Transportstyrelsen, 2025). På samma sida betonas det även att nya och utökade

straffsanktioner kommer att införas den 1 januari 2026. Bland annat ska det bli straffbart att flyga drönare utan drönarkort. I den svenska myndighetskommunikationen ramas drönare huvudsakligen in som ett fenomen vars risker är hanterbara om användare är medvetna om reglerna och följer dessa.

Denna regelfokuserade inramning blir ännu tydligare i Transportstyrelsens nyhet "*Nu skärps reglerna för drönare*", publicerad den 4 december 2025 (Transportstyrelsen, 2025). I kommunikationen kopplas faktumet att drönarflygningar förekommer i växande utsträckning till en ökad mängd incidenter i luften. I artikeln beskrivs det att dessa incidenter ofta handlar om att drönare flyger nära folksamlingar, restriktionsområden som exempelvis flygplatser eller för högt upp i luften. Denna kommunikation ramar in problemets kärna som riskfyllt eller regelbrytande beteende i luftrummet.

Detta kan förstås ur ett framingperspektiv. Hotet konstrueras inte som något som ligger i drönarteknologin själv utan genom betoning på hur den används (Entman, 1993). Vidare betoning läggs även på att majoriteten av drönarpiloter är ansvarsfulla och följer reglerna. I kommunikationen undviker myndigheten att rama in drönarpiloter i allmänhet som hot och lägger istället vikt på ansvarsfull användning och regelmedvetenhet. Kommunikationen kan alltså anses vara präglad av en nyanserad riskgestaltning.

Ur ett resiliensperspektiv kan detta förstås som förebyggande kriskommunikation. Myndigheten kommunicerar huvudsakligen i syfte att påverka och förebygga beteenden innan riskabla incidenter inträffar (Heide & Svingstedt, 2023). I kommunikationen kopplas ökade incidenter till ett växande behov av skärpta regler och större medvetenhet om dessa, vilket bidrar till att legitimera myndighetens roll som en reglerande aktör.

Kommunikationen kan förstås som en strategisk insats för att stärka myndigheternas legitimitet genom betoning på handlingskraft, ansvarstagande och beredskap. Den svenska polismyndighetens kommunikation speglar också det ovannämnda regelfokuset genom att betona på sin hemsida att det är viktigt för både den personliga integriteten och flygsäkerheten att vara högst medveten om lagar och regler om drönarflygning i svenskt luftrum. Polismyndigheten gör även en kommunikativt relevant benämning av individer som flyger drönare genom att kalla dessa fjärrpiloter. Vidare understryks även att det alltid ska finnas en "ansvarig operatör" vid drönarflygning som är skyldig att ha god kunskap om relevanta lagar och regler.

Denna kommunikation ramar tydligt in mottagaren som en ansvarsbärande aktör. Kommunikation syftar till att påverka den specifika målgruppen så att så många som möjligt inom denna ska agera önskvärt, i detta fall enligt lagar och regler. Benämningar som

”operatör”, ”fjärrpilot” och ”skyldig” främjar en juridisk och professionell inramning av drönarflygning. Kommunikationen kan även anses bidra till ett meningsskapande kring drönarflygning genom att framhäva en förståelse av fenomenet som en reglerad samhällspraktik och inte en okontrollerad fritidsaktivitet. Den svenska polismyndighetens kommunikation ramar här in mottagaren som en medansvarig för att upprätthålla säkerhet och förebygga riskabla drönarincidenter.

Mottagarinramning som denna går att analysera genom SCARF-modellen, kopplat till dimensionen autonomi (Rock, 2008). I det teoretiska ramverket beskrivs autonomi som upplevelsen av handlingsmöjlighet och kontroll. I denna kommunikationen etableras autonomi genom olika handlingsuppmaningar med högt individuellt ansvar. Autonomin blir dock tydligt begränsad samtidigt genom betoning på lagar och regler. Kommunikationen skapar alltså en inramning där mottagaren har handlingsutrymme men att dess omfattning är begränsat av myndighetens regler och lagar. Detta kan förstås som reglerad autonomi, individen får handlingsutrymme men måste handla inom ett juridiskt och normativt system (Rock, 2008).

Polisens nyhet *“Flyger du drönare? Ha koll på reglerna!”*, publicerad den 28 juli 2025, är ett exempel på hur detta ansvar kommuniceras genom en mer direkt inramning (Polismyndigheten, 2025). Texten inleds med att den som inte följer reglerna för drönarflygning riskerar böter eller fängelse. Därefter beskrivs att drönare blivit allt mer populära, även för privat bruk, men att individer inte bör flyga drönare utan att känna till reglerna, särskilt i städer och tätbebyggda områden. Kommunikationen fyller flera funktioner samtidigt. Den innefattar information om vilka säkerhetsrisker drönarflygning kan innebära. Den kan även förstås som handlingsråd eftersom den förklarar vilka regler individer som flyger drönare bör vara medvetna om och följa, samt vilket riskabelt beteende som bör undvikas. I samma nyhet nämns flera konkreta regler, bland annat om att drönare inte får flygas utom synhåll eller över folksamlingar, måste hållas under uppsikt och inte får flygas av en berusad individ. Genom denna konkretisering översätts en potentiellt abstrakt säkerhetsfråga till praktiska instruktioner. Myndigheten gör risken begriplig genom att visa vilka beteenden som är problematiska och vilka regler som gäller.

Detta kan kopplas till teorier om meningsskapande. Drönarrelaterade risker kan upplevas som tekniska, juridiska och säkerhetsmässigt komplexa. Genom att bryta ned frågan i konkreta regler och exempel skapar myndigheten en begriplig handlingsram för mottagaren (Maitlis & Sonenshein, 2010). Kommunikationen gör det möjligt för individen att förstå sin egen roll i relation till ett större säkerhetssystem. På så sätt handlar kommunikationen inte

enbart om att informera om regler, utan om att skapa mening kring varför reglerna finns och hur individens beteende påverkar kollektiv säkerhet.

Transportstyrelsens Drönarflyggguide fungerar på liknande vis, men med en ännu tydligare pedagogisk och vägledande inramning (Transportstyrelsen, 2026). Guiden riktar sig till personer som har en drönare eller funderar på att skaffa en och som är osäkra på vad som gäller för att flyga korrekt och säkert. Den innefattar information om bland annat operatörsregistrering, drönarkort, avståndsregler, spridningstillstånd och försäkring. Transportstyrelsen beskriver guiden som vägledande och betonar att det kan råda både mer begränsande och mer tillåtande förutsättningar på den plats där flygningen ska ske.

Drönarflyggguiden kan analyseras utifrån SCARF-modellens dimension rörande människors behov av att kunna förstå och förutse vad som gäller (Rock, 2008). I stället för att enbart skriva att drönarpiloter måste följa regler erbjuder Transportstyrelsen en strukturerad väg genom regelverket. Informationen är uppdelad i kategorier, länkar och praktiska frågor, vilket gör ett komplext juridiskt område mer kognitivt hanterbart. På så sätt reduceras osäkerhet genom att mottagaren får tillgång till ett ordnat kunskapssystem.

I kommunikation kan även trygghetsskapande identifieras främst kopplat till regler, ansvar och systematik genom en inramning där trygghet ramas in som något som uppnås genom följande av regler. Detta skiljer sig från mer akut kriskommunikation, där trygghet ofta skapas genom information, begriplighet och hantering av osäkerhet med empatisk kommunikation (Lewis, 2019).

I det svenska materialet hanteras drönarhotet i stor utsträckning genom institutionell samverkan. Polismyndighetens sida om myndighetssamverkan, C-UAS, beskriver att svenska myndigheter och aktörer sedan 2024 samverkar för att höja förmågan hos offentliga och privata samhällsaktörer att hantera hot från drönare mot samhällsviktig verksamhet (Polismyndigheten, u.å.). Samverkan organiseras av Polismyndigheten och innefattar bland annat Försvarsmakten, Säkerhetspolisen, Transportstyrelsen, Luftfartsverket, MSB, FOI och Trafikverket.

Detta material skiljer sig från den mer regelinriktade kommunikationen genom att målgruppen inte primärt är privatpersoner eller drönarpiloter, utan samhällsaktörer som kan behöva skydda samhällsviktig verksamhet. Här ramas drönarhotet in som en fråga om resiliens och beredskap. Uppdraget beskrivs som att höja kunskapsnivån, bidra till ändamålsenlig förmåga, ta fram information och vägledning, genomföra kompetensutvecklingsinsatser, identifiera åtgärder och omhänderta behov av förändringar i regelverk och lagstiftning.

Ur ett resiliensperspektiv är detta mycket relevant. Kommunikationen visar att drönarhotet inte enbart hanteras reaktivt när en incident inträffar, utan genom långsiktig kapacitetsuppbyggnad (Heide & Svingstedt, 2023). Det svenska materialet kommunicerar att staten och andra samhällsaktörer arbetar med att upptäcka, förstå och hantera hot innan de utvecklas till större kriser. Här fungerar kommunikationen inte bara som information till allmänheten, utan också som ett framhävande av samordning, struktur och beredskap. Detta kan bidra till att skapa en inramning av svenska myndigheter som är förtroendeingivande.

Vidare ramas drönarhotet i detta material in som ett tvärsektionellt ansvarsområde där polis, försvar, transportmyndigheter, säkerhetstjänst, forskning och samhällsviktiga verksamheter behöver samverka. Betoningen på samordning skapar en inramning av att hotet är komplext, men att det bemöts med organiserat och aktivt arbete från flertalet aktörer.

Sammantaget kan den svenska kriskommunikationen från myndigheter förstås som utformad för tre huvudsakliga syften. Den första är reglering, där Transportstyrelsen och Polisen tydliggör vilka regler, krav och sanktioner som gäller för drönarflygning. Den andra är ansvarsfördelning, där individen positioneras som fjärrpilot, operatör och medansvarig för flygsäkerhet, integritet och ordning i lufttrummet. Den tredje är beredskap, där myndighetssamverkan visar att drönarhotet även hanteras på institutionell och samhällelig nivå. Den svenska kommunikationen kan tolkas som mindre dramatisk än den danska, men inte mindre strategisk. Dess strategiska funktion ligger i att skapa ett stabilt och förutsägbart ramverk runt ett växande hot. Genom regler, guider, myndighetssamverkan och betoningar på beredskap ramas drönarrelaterade risker in som kända, reglerade och hanterbara. Detta är en annan form av trygghetsskapande än den som ofta förekommer i akut kriskommunikation.

I relation till studiens jämförande syfte blir detta en central analytisk tolkning. Sverige kommunicerar inte från samma position som Danmark. Danmark befann sig i ett akut händelseförlopp där drönare observerades vid flygplatser och kritisk infrastruktur, medan den svenska kommunikationen i högre grad handlar om hur liknande risker kan förebyggas, regleras och hanteras inom befintliga samhällsstrukturer.

En möjlig sammanfattande tolkning är därför att svensk myndighetskommunikation om drönare präglas av en normaliserande och säkerhetsinriktad inramning. Drönare framställs som en del av ett alltmer komplext lufttrum där fler aktörer, tekniker och risker behöver samexistera. Hotet görs hanterbart genom att placeras inom regelverk, ansvarssystem och myndighetssamverkan. På så sätt skapar kommunikationen mening genom att översätta en potentiellt oroande säkerhetsfråga till begripliga handlingsvägar. Detta kan förstås som ett uttryck för meningsskapande under osäkerhet, men också som ett uttryck för resiliens.

Myndigheterna försöker inte bara reagera på incidenter, utan bygga långsiktig förmåga att hantera dem.

5.3 Jämförelse av den danska och svenska kriskommunikationen

I den danska och svenska myndighetskommunikationen framträder både likheter och skillnader i hur drönarhotet framställs. Detta syns särskilt utifrån studiens kodschema i hur empirin hanterar *osäkerhet, auktoritet, handlingsråd, trygghetsskapande samt hot- och riskgestaltning*. Genom materialet framkommer det att båda länder kommunicerar strategiskt i relation till drönarrelaterade hot, men att strategierna tar olika uttryck beroende på kontext. Den danska kommunikationen utgår från ett pågående och osäkert nationellt läge, till skillnad från den svenska kommunikationen som i högre grad utgår från att skapa beredskap och ansvar inför potentiella liknande hot.

Utifrån kodningen för osäkerhet är skillnaden mellan empirin särskilt stor. Materialet från Danmark är direkt kopplat till ett akut händelseförlopp, medan det svenska fokuserar mer på förebyggande arbete. Den danska kommunikationen präglas främst av brist på information, men där den fortfarande behöver göras begriplig för att skapa förtroende hos mottagaren. Detta kan förstås utifrån meningsskapande eftersom situationen är präglad av tvetydighet och förändring. Maitlis och Sonenshein (2010) betonar att i sådana situationer behöver kriskommunikationen vara transparent för att skapa mening för mottagaren. I den danska kommunikationen förekommer detta genom att placera händelsen samt kommunikationen i en polisiär process. Vilket kan tydas genom att drönarna inte enbart beskrivs som något okänt, utan att det utreds och följs upp. Vilket tyder på att Danmark hanterar osäkerhet genom transparens och en översiktlig bild av läget.

I den svenska kommunikationen hanteras osäkerheten på ett annat sätt, där handlar det främst om att försöker minska osäkerheten för framtiden genom regler, lagar och kunskap. Svenska myndigheters kommunikation ger mottagaren information om vilka regler som gäller kring drönare och hur de ska hanteras, samt vilka regelbrott som finns. Detta kan tydliggöras genom SCARF-dimensionen *certainty*, eftersom kommunikationen ökar förutsägbarheten för mottagaren (Rock, 2008). Detta framkommer när myndigheterna tydliggör vad som förväntas av mottagaren vid drönarrelaterade händelser. Sverige hanterar därmed osäkerheten genom vägledning och reglering.

Kodkategorin auktoritet framkommer även som en central skillnad mellan materialen. I det danska materialet förekommer det främst genom operativ handlingskraft, där polisen

och andra myndigheter visar att de effektivt reagerar på hotet. Auktoriteten byggs därmed upp genom att myndigheterna framstår som närvarande och handlingskraftiga, de visar att de är kapabla till att arbeta med hot där all information ännu inte är klarlagd. Vidare kan detta förstås genom meningsskapande, eftersom myndigheterna visar både kontroll och uppmärksamhet. Kommunikationen kan förstås som ett meningsskapande försök att skapa gemensam förståelse för situationen genom transparens angående hur situationen hanteras, vilket skapar mening för mottagaren (Maitlis & Sonenshein, 2010).

I den svenska kommunikationen visar myndigheterna inte auktoritet genom en akut insats. Det framkommer snarare genom institutionell ordning, genom att tydliggöra regelverk, förebyggande arbete och ansvar. Vilket till skillnad från den danska kommunikationen blir mer strukturell än operativ. Detta kan förstås genom resiliensperspektivet, eftersom kommunikationen kan förstås som en del av ett långsiktigt arbete för att i framtiden mer effektivt kunna hantera potentiella liknande situationer (Heide & Svingstedt, 2023). Den svenska kommunikationen signalerar därmed auktoritet genom att visa att det redan finns etablerade system för liknande situationer. Skillnaden på auktoritet ligger därmed inte i att det ena landet kommunicerar mer auktoritärt än det andra, utan olika former av kontroll.

Även i kodkategorin handlingsråd framkommer kommunikationen olika i materialen, där kopplingen till den akuta situationen är relevant för hur den utformas. I det danska materialet uppmanas exempelvis allmänheten att bidra med information, följa besked från myndigheter samt förhålla sig till tillfälliga restriktioner. På detta vis blir mottagaren en aktör i relation till den pågående krisen, eftersom de förväntas bidra till lägesbilden (om det är möjligt) och samtidigt följa instruktioner. Detta kan förstås genom SCARF-modellen, eftersom det försöker skapa en viss grad av autonomi, baserat på att mottagaren har begränsad kontroll. Trots detta skapas möjlighet till meningsfull handlingen genom tydliga instruktioner (Rock, 2008).

I det svenska materialet är den förebyggande kommunikationen central med avseende till handlingsråd. Kommunikationen behandlar vad som gäller och blir därmed inte enbart instruktioner, snarare en del av ett större resiliensarbete. Handlingsarbete kräver därmed förståelse för vilka handlingar som är möjliga och relevanta (Heide & Svingstedt, 2023). Skillnaden blir därmed att Danmark ger handlingsråd i ett akut läge, där Sverige ger handlingsråd för att förebygga ifall ett liknande läge skulle uppstå.

Vidare när det gäller koden trygghetsskapande är båda länder tydligt inriktade på att minska oro. Trygghet skapas i den danska kommunikationen genom att myndigheter visar att de aktivt hanterar situationen. Tryggheten bygger på att aktivt kommunicera om att

myndigheter är närvarande, där löpande information gällande situationen publiceras. Därmed gör det att trygghetsskapandet får en balans mellan fortsatt vaksamhet och ett lugn hos mottagaren. Samtidigt skapar kommunikationen inte en nedtonande inramning av allvaret, utan gestaltar det på ett sätt som känns tryggt och kan inge transparens (Entman, 1993). Vidare skapas trygghet i det svenska materialet genom att rama in drönare som ett hot som går att förebygga. Tryggheten ligger därmed i att det finns kunskap och regler som gör risken hanterbar. Kommunikationen kan förstås som ett verktyg för normalisera förebyggande arbete och skapa förståelse för myndigheter och samhället i drönarrelaterade hot, vilket kan kopplas till resiliens (Heide & Svingstedt, 2023). Den svenska kommunikationen skapar därmed trygghet genom att visa att det finns en stabil struktur, ansvar och reglering.

Den tydligaste skillnaden framkommer dock i hur hotet målas upp. I det danska framkommer kodkategorin hot-/riskgestaltning genom att drönarna ramas in som ett möjligt nationellt säkerhetshot. Betoningen på drönarnas koppling till viktig infrastruktur och behovet av tillfälliga restriktioner ramar in problemdefinitionen av drönarna som ett akut hot mot nationell säkerhet (Entman, 1993). Eftersom myndigheterna inte kan fastställa vem som ligger bakom hotet blir det väsentligt att kommunikationen att ramar in hotet på ett begripligt sätt med en balans mellan allvar och försiktighet. När det kommer till det svenska materialet ramas hotet in som en säkerhetsrisk som uppstår när regler inte följs eller flygning av drönare inte görs på rätt sätt. Därmed blir lösningsrekommendationer särskilt framhåvt i den svenska kommunikationen med betoning på regler och ansvar (Entman, 1993). Hotet ramas inte lika dramatiskt, utan kommunikationen bygger på handlingsorientering och konkreta sätt att minska risken.

Sammanfattningsvis visar jämförelsen att myndighetskommunikation från de två nationella kontexterna görs med liknande syften men präglas av olika krislogiker. Kriskommunikationen från både de danska och svenska myndigheterna hanterar osäkerhet, etablerar auktoritet, ger handlingsråd, skapar trygghet och ramar in drönare som en fråga om nationell säkerhet. Skillnaderna grundas huvudsakligen i hur kommunikationen utformas och hur syftena realiserar. Kommunikationen i Danmark utformas i relation till en akut och föränderlig krissituation. Den svenska kriskommunikationen utformas i en mindre akut kontext vars närhet till krisen i Danmark skapar ett behov av resiliensinriktad kommunikation. Den svenska kontexten är betydligt mer reglerande och förebyggande och detta kan förstås som speglat i kommunikationen genom att myndigheterna skapar begriplighet, trygghet och handlingsberedskap genom kunskap, ansvar, samordning och förutsägbarhet.

6. Diskussion

I följande avsnitt kommer analysens resultat att tolkas och diskuteras i relation till tidigare forskning och studiens två forskningsfrågor: 1. Hur utformas dansk och svensk extern myndighetskommunikation strategiskt i relation till drönarkrisen i Danmark 2025? och 2. Vilka likheter och skillnader kan identifieras mellan dansk och svensk kriskommunikation från myndigheter om drönarrelaterade hot och vad kan skillnaderna potentiellt bero på? Förslag på vidare forskning kommer även att presenteras och motiveras.

Denna studie har undersökt hur kriskommunikation från danska och svenska myndigheter utformades strategiskt i relation till drönarkrisen i Danmark 2025. Utgångspunkten har varit en kunskapslucka angående hur kriskommunikation från myndigheter utformas i praktiken i relation till krissituationer med hög osäkerhet. Det huvudsakliga resultatet är att kommunikationen från de båda nationella kontexterna har liknande strategisk funktion men utformas annorlunda potentiellt beroende på hur akut krisen är och den geografiska närheten.

Med avseende på studiens första forskningsfråga tyder analysen på att kriskommunikation från både danska och svenska myndigheter är strategiskt utformad på olika sätt för att skapa begriplighet, etablera auktoritet och rama in förståelsen av krisen och drönarfrågan på ett sätt som skapar handlingsmöjlighet och trygghet. Detta resultat kan förstås som bekräftande av tidigare forskning om offentlig kriskommunikation som en praktik som ofta handlar om att skapa mening, legitimitet och förtroende.

I relation till den andra forskningsfrågan visar resultaten att likheter främst rör kommunikationens syften och att skillnaderna identifieras i dess utformning. Analysen tyder på att akut kriskommunikation och förebyggande beredskapsinriktad kommunikation inte kan förstås som helt separata kommunikationsformer. Kommunikationen från de båda länderna kan istället förstås som kontextanpassat strategiskt arbete för att skapa begriplighet, trygghet, auktoritet och handlingsförmåga i relation till krissituationer. Både länderna ramar genom strategier i kommunikationen in drönare som ett fenomen som kan utgöra ett säkerhetshot och därav kräver reglering av myndigheter. Inramningen från danska myndigheter är dock präglad av krishantering medan den svenska är mer resiliensinriktad.

Vidare är resultaten i enlighet med tidigare forskning om meningsskapande i krissituationer med avseende på att kriskommunikation huvudsakligen kan förstås som en process för att skapa begriplighet, ordning och handlingsvägar under osäkra omständigheter.

Studien kan dock potentiellt bidra med nyans till denna forskning eftersom resultaten belyser hur meningsskapande även sker i stor utsträckning i en icke-akut kriskontext som är mindre präglad av osäkerhet. Studiens resultat tyder på att förebyggande och resiliensinriktad kommunikation kan förstås som en del av kriskommunikation och inte en separat kommunikationsform som enbart används när en kris inte råder.

Studiens metod, särskilt med avseende på den kvalitativa dokumentanalysen har fungerat väl i syfte att möjliggöra en ingående analys av hur kriskommunikation från myndigheter utformas strategiskt i textform. Metoden och det teoretiska ramverket har gett goda möjligheter att analysera strategiskt relevanta nyanser i språket. Studiens avgränsade material innebär dock att resultaten inte speglar mottagares tolkning av kommunikationen och hur interna strategiprocesser har sett ut. Resultaten kan därav förstås som kvalitativa analytiska tolkningar av myndigheternas kriskommunikation i relation till drönarkrisen i Danmark 2025 utan möjlighet till konkreta slutsatser om kommunikationens effekter. Det finns stort utrymme för framtida forskning som undersöker detta eller liknande fall ur ett mottagarperspektiv. Exempelvis skulle en studie av vilken utsträckning myndigheters kriskommunikation skapade trygghet, förtroende och handlingsförmåga hos målgruppen vara en värdefull utveckling.

7. Slutsats

Avslutningsvis visar studien att kriskommunikation från danska och svenska myndigheter under drönarkrisen i Danmark 2025 har liknande syften med avseende på att skapa begriplighet, trygghet och handlingsförmåga samt att etablera auktoritet men att kommunikationen är strategiskt utformad på skilda vis och ramar in krisen och drönarfrågan på olika sätt. Den danska kommunikationen präglas i högre utsträckning av akut kriskommunikation och hantering av osäkerhet medan den svenska kommunikationen karaktäriseras av information, förebyggande arbete och resiliensinriktning. Analysen tyder på att de potentiella orsakerna till skillnaderna kan vara de nationella kontexternas geografiska närhet till krisen, graden av osäkerhet och hur akut krishanteringen är. Resultaten ligger i linje med tidigare forskning om kriskommunikation. Studiens bidrag ligger därmed i att den belyser hur kommunikation om drönarfrågan i relation till krisen kan utformas genom olika strategier beroende på kontext. En av studiens mest centrala slutsatser är att kriskommunikation från danska och svenska myndigheter under drönarkrisen 2025 genom flera olika strategiska utformningar syftar till att forma hur hotet och krissituationen förstås och hanteras. Den kvalitativa dokumentanalysen av drönarkrisen i Danmark 2025 tyder därmed på att kriskommunikation från myndigheter i relation till säkerhetshot kan förstås som en meningsskapande och inramande praktik där utformning och strategier kring begriplighet, trygghet, handlingsråd, auktoritet och resiliens varierar beroende på kontextuella faktorer. Framtida forskning vore betydelsefull för att undersöka hur denna typ av kommunikation tolkas och mottas av olika målgrupper.

Totalt antal tecken: 97508

8. Referenslista

Forskning och teori

Boyle, M. P., & Schmierbach, M. (2019). *Applied communication research methods: Getting started as a researcher* (2nd ed.). Routledge.

Eksell, J., & Thelander, Å. (2014). Kvalitativ analys inom strategisk kommunikation. I J. Eksell & Å. Thelander (Red.), *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation* (s. 197-213). Studentlitteratur AB.

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>

Flick, U. (2018). *The SAGE handbook of qualitative data collection*. London: SAGE.

Frandsen, F., & Johansen, W. (2017). *Organizational crisis communication: A multivocal approach*. SAGE.

Heide, M., & Simonsson, C. (2014). Kvalitet och kunskap i fallstudier. I J. Eksell & Å. Thelander (Red.), *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation* (s. 211-228). Studentlitteratur AB.

Heide, M., & Svingstedt, A. (2023). *Strategiskt lyssnande: Så blir chefer, medarbetare och organisationer bättre på att lyssna*. Liber.

Kennedy, B. L. (2018). Deduction, induction, and abduction. I U. Flick (Red.), *The SAGE handbook of qualitative data collection* (s. 49-64). SAGE.
<https://doi.org/10.4135/9781526416070.n4>

Koivula, A., Malinen, S., & Koironen, I. (2026). Political trust and aspirations to influence social media during a crisis: A longitudinal study. *Policy & Internet*, 18(1), Artikel e70030.
<https://doi.org/10.1002/poi3.70030>

Lewis, L. K. (2019). *Organizational change: Creating change through strategic communication* (2nd ed.). Wiley Blackwell.

Liu, B. F., Horsley, J. S., & Levenshus, A. B. (2007). The government communication decision wheel: Toward a public relations model for the public sector. *Journal of Public Relations Research*, 19(4), 377-393. <https://doi.org/10.1080/10627260701402473>

Maitlis, S., & Sonenshein, S. (2010). Sensemaking in crisis and change: Inspiration and insights from Weick (1988). *Journal of Management Studies*, 47(3), 551-580. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6486.2010.00908.x>

Manfredi-Sánchez, J.-L., & Smith, N. R. (2023). Public diplomacy in an age of perpetual crisis: Assessing the EU's strategic narratives through six crises. *Journal of Communication Management*, 27(2), 241-258. <https://doi.org/10.1108/JCOM-04-2022-0037>

Olsson, E.-K. (2014). Crisis communication in public organisations: Dimensions of crisis communication revisited. *Journal of Contingencies and Crisis Management*, 22(2), 113-125. <https://doi.org/10.1111/1468-5973.12047>

Palau-Sampio, D., & López-García, G. (2022). Communication and crisis in the public space: Dissolution and uncertainty. *Profesional de la información*, 31(3), e310316. <https://doi.org/10.3145/epi.2022.may.16>

Ragnarsson, R. B., Önnudóttir, E. H., & Ólafsson, J. G. (2025). Transparency in the age of uncertainty: The communication strategies of Icelandic and US authorities during the first wave of the COVID-19 pandemic. *Icelandic Review of Politics & Administration*. <https://doi.org/10.13177/irpa.a.2025.21.2.7>

Rock, D. (2008). SCARF: A brain-based model for collaborating with and influencing others. *NeuroLeadership Journal*, 1, 44-52.

Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice*. SAGE.

Scully, J., & Shaw, D. (2022). *Communicating effectively with the public during a crisis*. National Preparedness Commission. <https://nationalpreparednesscommission.uk/publications/communicating-effectively-with-the-public-during-a-crisis/>

Svenbro, M., & Wester, M. (2023). Examining legitimacy in government agencies' crisis communication. *International Journal of Strategic Communication*, 17(4), 329-344. <https://doi.org/10.1080/1553118X.2022.2127358>

Wolbers, J. (2022). Understanding distributed sensemaking in crisis management: The case of the Utrecht terrorist attack. *Journal of Contingencies and Crisis Management*, 30(4), 401-411. <https://doi.org/10.1111/1468-5973.12382>

Zhang, X., Borden, J., Kim, S., & Coombs, W. T. (2020). Do instructing and adjusting information make a difference in crisis responsibility attribution? Merging fear appeal studies with the defensive attribution hypothesis. *Public Relations Review*, 46(5), Artikel 101979. <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2020.101979>

Empiriskt material

Københavns Politi. (2025, 24 september). *Orientering om efterforskning af hændelse med uidentificerede droner over Københavns Lufthavn*. <https://politi.dk/koebenhavns-politi/nyhedsliste/orientering-om-efterforskning-af-haendelse-med-identificerede-droner-over-koebenhavns-lufthavn/2025/09/24#:~:text=september%202025%2C%20hvor%20der%20blev,bag%20flyvningen%20og%20motivet%20herfor>.

Nordjyllands Politi. (2025a, 25 september). *Droner observeret over Aalborg Lufthavn*. <https://politi.dk/nordjyllands-politi/nyhedsliste/250925-pm1/2025/09/25>

Nordjyllands Politi. (2025b, 25 september). *Indsats mod uidentificerede droner over Aalborg Lufthavn afsluttet*. <https://politi.dk/nordjyllands-politi/nyhedsliste/pm2-njyl/2025/09/25>

Polismyndigheten. (2025, 28 juli). *Flyger du drönare? Ha koll på reglerna!*. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/syd/2025/juli/flyger-du-dronare-ha-koll-pa-reglerna/>

Polismyndigheten. (u.å.). *Myndighetssamverkan C-UAS*. Hämtad 21 maj 2026, från <https://polisen.se/lagar-och-regler/trafik-och-fordon/dronare/myndighetssamverkan-c-uas/>

Rigspolitiet. (2025, 25 september). *NOST'en er i operationsberedskab grundet de seneste dages droneaktivitet*.

<https://politi.dk/rigspolitiet/nyhedsliste/nosten-er-i-operationsberedskab-grundet-de-seneste-dages-droneaktivitet/2025/09/25>

Statsministeriet. (2025, 25 september). *Statsministerens tale om hybride angreb.*

<https://stm.dk/statsministeren/taler/statsministerens-tale-om-hybride-angreb/>

Transportministeriet. (2025, 28 september). *Luftrummet lukkes for al civil droneflyvning.*

<https://www.trm.dk/nyheder/2025/luftrummet-lukkes-for-al-civil-droneflyvning>

Transportstyrelsen. (2025, 4 december). *Nu skärps reglerna för drönare.*

<https://www.transportstyrelsen.se/sv/om-oss/pressrum/nyhetsarkiv/2025/nu-skarps-reglerna-for-dronare/>

Transportstyrelsen. (2026, 23 mars). *Drönarflygguiden.* Hämtad 21 maj 2026, från

<https://www.transportstyrelsen.se/sv/luftfart/luftfartyg-och-luftvardighet/dronare/dronarflygguiden/>